

உ
கடவுள் துணை.

கணிமேதாவி யார்
அருளிக்கேய்த

திவணமாவல நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும்

சேதுசம்ஸ்தான வித்வானும்
“சேந்தமிழ்”ப் பத்திராசிரியருமான

ரா. இராகவையங்காரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

“செந்தமிழ்”ப்பிரசுரம்.—அ

மதுரை

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

சுதிப்பு

1904

விலை அணை 4.

கடவுள்துணை.

க ஷ்ரீ ம த ர் வி யா ர்.

அந்நிச்சேய்த

திவணமாவல நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும்.

க. - குறிஞ்சி.

க *நறைபடர் சாந்த மறவெறிந்து நாளா
லுறையெதிர்த்து வித்தியவூ மேனற்—பிறையெதிர்த்த
தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ்குழவீர் காணீரோ
வேமரை போந்தன வீண்டு.

என்றது தலைமகளுந் தோழியும் ஒருங்கிருந்தவழிச் சேன்று தலைமகன்
தோழியை மதியுடம்படுத்தது.

இதன் பொருள். நறைக்கொடி படர்ந்துயர்ந்த சந்தனங்களை அற
வெட்டி நல்லாளனால் மழை பெய்யுங் காலத்தையேற்றுக்கொண்டு வித்தி
முதிர்த்த எனவின்கட், பிறையை யேற்றுக்கொண்டதொரு தாமரை மல்
ரைப்போலும் வாண்முகத்தையும் தாழ்ந்தகுழலையுமுடையீர்! கண்டிலீரோ?
எவுண்டமரை போந்தனவற்றை இவ்விடத்து என்றவாறு. (க)

உ டுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை

யள்ளி யளகத்தின் மேலாய்ந்து—தெள்ளி

* 'நறைபரந்த சாந்தம்' எனவும் பாடம். "இது மதியுடம்படுத்தது;
இது முதற்பொருளின்றி வந்த குறிஞ்சி" எனவுரைத்து, (தொல், பொ,
அகத், ௩) இதனை "ஊரும் பெயருங் கெடுதியும் பிறவு, நீரிற் குறிப்பி
னிரம்பக் கூறித், தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும்" (தொல், பொ, கள,
கக) என்புழிக் கெடுதிவிரையதற்கு உதாரணங்காட்டினார் நச்சினூக்கினியர்.

† "இது களிற்றிடையுதவி கூறிற்று" எனவுரைத்து (தொல், பொ,
கள, உ௩) இதனை ஏதீட்டிற்கு உதாரணங்காட்டி, "இதனுள் அளகத்தின்
மேலாய்ந்து எனவே பூத்தந்தமை கூறினான்" என்றார் நச்சினூக்கினியர்.
(ஹை, ஹை, பொரு, க௩) ஏதீடு-ஒருவன் களிற்றும் புலியும் நாயும் போல்வன
காத்து எம்மைக் கைக்கொண்டான் எனவும், பூத்தந்தான் தழைத்தான்
எனவும் இவைமுதலிய காரணமிட்டுணர்த்தல் என்பார்.

யுதணைற் கடியொடுங்கா வீர்ங்கடா யானை
யுதணைற் கடிந்தா னுளன்.

எ-து தோழி சேவில்கீது அழந்தோடுநின்றது.

இ-ள். நறவமலரையுஞ் சனைநீலமலரையும் அசோகமலரையும் கொய் துமுடித்து நின்மகள் குழலின்மேலே ஆராய்ந்து புனைவதுஞ்செய்து பின் னொருநாட்டுணிந்து பரணைற் காவலமையாத ஈர்க்கடா யானையை மொட்டம் பாற் கடிந்து காத்தும் இப்பெற்றி யுதவிசெய்தான் ஒருவனுளன் ; எ-று. (2)

௩. †சாந்த மெறிந்துமுத சாரற் சிறுதினைச்
சாந்த மெறிந்த விதனாபிசைச்—சாந்தங்
கமழக் கிளிகடியுங் கார்மயி லன்னு
ளிமிழக் கிளியெழா வார்த்து.

எ-து பகத்துறிக்கண் வந்த தலைமகனைக்கண்டு தோழி செறிப்பறிவுறீஇ யது.

இ-ள். சந்தனங்களை வெட்டியமுத சாரலின்கண் வித்திய எனலின்கட் படிந்த கிளிகளைச், சந்தனங்களைக் காலாகறிந்து செய்த பரண்மிசையிருந்து பூசிய சாந்தம் எங்கும் பரந்துகமழ உலாவிச், கடிகின்ற கார்மயிலன்னுள் தான் வாய்திறந்து ஆயோ என்றியம்புதலாற் றம்மினமென்று கிளிகள் ஆர்த் துப்போகா; எ-று.

‘சாந்தமறைத்தவிதன்’ என்று பாடமோதிச் சந்தனத் தழையான் மறைத்த இதன் என்பாருமுளர். (௩)

ச னீகோடாப் புகழ்மாறன் கூட லீனயானை
யாடா வடகினுங் காணேன்போர்—வாடாக்
கருங்கொல்வேன் மன்னர் கலம்புக்க கொல்லோ
மருங்குல்கொம் பன்னுண் மயிர்.

எ-து தலைமகள் இய்செறிந்தகாலத்துப் புனத்தின்கண்வந்த தலைமகன் தலைமகனைக் காணுது ஆற்றதுபெயர்கின்றான் சொல்லியது.

† ‘இது பிறரைக் காத்தற்கு இடுவரெனச் செறிப்பறிவுறீஇயது’ என்றார் நச்சினுக்கினியரும். (தொல், பொ, கள, உஉ.)

§ இதுனைப் ‘பரிவுற்றுமெலியினும்’ என்பதற்குதாரணங் காட்டினார் நச்சினுக்கினியர். (ஊ, ஊ, ஊ; ௩உ)

இ-ள். கோடாத புகழையுடைய மாறன் மதுரையனையானே அடாத பண்ணையுருங் காண்கின்றிலேன் ; போரின்கண் வாடாத கருங்கொற்றொழிலையுடைய வேல்மன்னர் அணிகலமாகிய முடிசுடினகொல்லோ! இடையாற் கொம்பையனையாள் மயிர்கள் ; எ-று.

ஆடாவடகு என்று வினையாட்டிற்கு வேளிப்படைநிலை யென்னும் அலங்காரத்தாற் பெயராயிற்று. அடா என்பதனை ஆடா என்று நீட்டியது. மன்னர்கலம் என்பது மன்னரணியும் மணிமுடியாதலான் முடியின் பெயராற் கூந்தற்குச் சேர்த்தி முடிசுடிற்றுக்கொல்லோ என்றதாகக்கொள்க. (௫)

௩. வினைவினையச் செல்வம் வினைவதுபோ னீடாப்

* பனைவினையு நாமெண்ணப் பாத்தித்—தினைவினைய
மையார் தடங்கண் †மயிலன்னாய் தீத்தீண்டு
கையார் பிரிவித்தல் காண். ‡

எ-து தலைமகன் சிறைப்புறந்தானாகத் தலைமகத்துச் சொல்லுவாளாய்த் தோழ்செறிப்பறிவுறீஇயது.

இ-ள். கோடாத பனை யென்னு மளவுபோன்ற அளவினையுடைய இன்பவினைவினை நாமெண்ணியிருப்ப அதற்கிடையூறாக, நல்வினை வினையச் செல்வம் வினைவது போலப் பாத்தியின்கட் டினைவினைதலான், மையார் தடங்கண்மயிலன்னாய்! தினைகொய்ய நாட்சொல்லி வேங்கையார் நம்மை இங்குசின்றும் பிரிவித்தலைப் பாராய்; எ-று. (௬)

௬ மாநீல மாண்ட துகிலுமிழ்வ தொத்தருவி
மாநீல மால்வரை நாடகேண்—நீமாநீலங்
காயும்வேற் கண்ணாள் கணையிருளி நீவர
வாயுமோ மன்றநீ யாய்.

எ-து இரவுக்குறிவேண்டிய தலைமகந்துத் தோழி மறுத்துச்சொல்லியது

இ-ள். மிக்க நீலமணிவரை மாட்சிமைப்பட்ட வெண்கிலையுமிழ்வது போல, அருவிகள் மயங்காநின்ற நீலமால்வரைநாடேன! கேளாய்; கரியநீல மலர்களை வெகுளாநின்ற வேல்போன்றகண்ணாள், செறிந்த இருளின்கண் நீவர, நினக்கிடையூறில்லாமை ஆராயவல்லளோ; உண்மையாகப்பாராய்எ-று

* பனையளவு எனவும், † மடநல்லாய் எனவும் பாடம்.

‡ இஃது இவ்வொழுக்கத்தினை வேங்கை நீக்கிறதெனத் தலைவிக்குக் கூறியது என்றார் நச்சினூர்க்கினியரும். (தொல், பொ, கள, உ௩).

§ 'மாநீலம்' எனவும் பாடம்.

எ கறிவளர் பூஞ் சாரற் கைந்நாகம் பார்த்து
நெறிவளர் நீள்வேங்கை கொட்டு—முறிவளர்
நன்மலை நாட விரவரின் வாழாளா
நன்மலை நாடன் மகள்.

இதுவுமது.

இ-ள். மிளகு படர்கின்ற பூஞ்சாரலின்கட் கையையுடைய நாகங்களை
ப்பார்த்து வழியின்கண் வளர்கின்ற பெரும்புலிகள் திரிதரும் இரவின்கண்
நீவரிற், நளிர்வளர்கின்ற நன்மலைநாட! நன்மலைநாடன்மகள் வாழாள்; எ-று.

அ அவட்காயி னைவனங் காவ லமைந்த
திவட்காயிற் செந்தினைகா ரேன—லிவட்காயி
னெண்ணுளவா லைந்திரண் டத்தான்கொ லென்னுங்கொல்
கண்ணுளவாற் காமன் கணை.

எ-து பின்னிலைமுனியாது நின்ற தலைமகள் நேழியை மதியுடம்படுத்தது.

இ-ள். அவ்விடத்து வருவேனாயின் நினக்கு ஐவனங்காவலமைந்தது;
இவ்விடத்தின்கண் வருவேனாயிற் செந்தினையுஞ் செறிந்த பசுந்தினையும்
காத்தலே அமைந்தது; ஆதலான் எனக்கொரு மறுமாற்றற் தருகின்றிலை;
நின்றோழியாகிய இவட்காயிற், காமன் அம்பு ஐந்தெண்ணுளவால், அவற்
றுளிரண்டம்பினைக் கண்ணகக்கொடுத்தான் கொல்லோ! நின்றோழிக்குக்
கண்கள் காமன்கணை யுளவால், என்னுயிர்க்கு என்னுங் கொல்லோ? எ-று.

கூ வஞ்சமே யென்னும் வகைத்தாலோர் மாவினாய்த்
தஞ்சந் தமியனாய்ச் சென்றேனென்—னெஞ்சை
நலங்கொண்டார் பூங்குழலா ணன்றாயத் தன்றென்
வலங்கொண்டாள் கொண்டா ளிடம்.

எ-து பாங்கறிதத் தலைமகள் றலைமகளைக் கண்டவகைகூறித் தன்னும்
றமைமத்தி சொல்லியது.

இ-ள். மாயமே யென்று சொல்லப்படுந் தன்மைத்தால்! ஒருமாவின்
வினாவி யானினைவினை நீங்கித் தனியே எளியேனாய்ச் சென்றேன்: சென்ற
விடத்து நலங்கொண்டு நிறைந்த பூங்குழலையுடையாள் மிகவுந் தன்றாயத்
தின்கண் அன்று என் வென்றியை யெல்லாங்கொண்டு என்னெஞ்சத்தைத்
தனக்கிடமாய்க் கொண்டாள்; எ-று. (கூ)

க0 . கருவிரற் செம்முக வெண்பற்குன் மந்தி
பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூஉய்ப்—பெருவரைமேற்
றேன்றேவர்க் *கொக்கு மலைநாட வாரலோ
வான்றேவர் கொட்கும் வழி.

எ-து தோழி நெறிவிலக்கியது.

இ-ள். கருவிரலினையுஞ் செம்முகத்தினையும் வெண்பல்லினையுமுடைய
யகுன்மந்தி தன் பெரியவிரலானே பைஞ்சுனையினீரைத்தூவிப், பெருவரை
யின்மேலே வைத்த தேன்பொதிகளைத் தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் மலை
நாடனே! வாராதொழிவாயாக; தேவர்கள் திரிதரும் வழியாம்; எ-று. (க0)

கக கரவில் வளமலைக் கல்லருவி நாட
வுரவில் வலியா யொருநீ—பிரவின்
வழிகடாஞ் சால வரவரிய வார
லிழிகடா யானே யெதிர்.

இதுவுமது.

இ-ள். பழுதில்லாத வளங்களையுடைய கல்லருவி நாடனே! வலிய
வில்லே நினக்கு வலியாய் ஒருநீ இரவின்கண்ணாகத் துணையின்றி வழிகள்
தாம் மிகவும் வரவரிய; இழியாநின்ற கடாத்தையுடைய யானைகளி் னெதிர்
வாரல்; எ-று. (கக)

கஉ வேலனார் போக மறிவிடுக்க வேரியும்
பாலனார்க் கீக பழியிலாள்—பாலாற்
கடும்புனலி னீந்திக் கரைவைத்தாற் கல்லா
னெடும்பனைபோ ரேணேரா ணின்றி.

எ-து வெறிவிலக்கித் தோழி சேவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். வெறியை விட்டு வேலனார் போக; மறியையும் விடுக்க; சுள்ளை
யும் அக்கள்ளினை துகர்வார்க்கீக; இப்பழியிலாதாள் ஊழ்வலியாற் கடும்புன
லுட் பாய்ந்து நீந்தித் தன்னை யெடுத்திக் கரையின்கண் வைத்தாற்கல்லது
நெடிய வேய்போன்ற தோளை நல்காள் இறந்துநின்றி; எ-று. (கஉ)

* 'ஒண்ணிணப்பலி யொக்குவல்' என்பது திருச்சிற்றம்பலக்
கோவை. (உநரு.)

௧௩ ஒருவரை போலெங்கும் பல்வரைபுஞ் சூழ்ந்த
வருவரை யுள்ளதாஞ் சீறார்—வருவரைபு
னைவாய நாகம் புறமெல்லா மாயுங்காற்
கைவாய நாகஞ்சேர் காடு.

எ-து நெறியினதருமை கூறித் தோழி இரவுக்குறிமறுத்தது.

இ-ள். ஒரு மலைபோல எல்லா மலையும் தம்முள் அளவொக்க உயர்ந்து
சூழ்ந்த அரிய எல்லையுள் உள்ளதாம் எங்கள் சீறார்; நீவரும் அவ்வெல்லையுள்
உள்ளகத்தின்கண் உள்ளன ஐந்துவாயையுடைய நாகங்கள்; புறத்துள்ளன
ஆராயுங்காற் கையொடுசேர்ந்த வாயையுடைய யானைகள் சேர்த்தகாடுகள்;
எ-று. (௧௩)

௧௪ வருக்கை வளமலையுண் மாதரும் யானு
மிருக்கை யிதண்மேலே மாகப்—பருக்கைக்
கடாஅமால் யானை கடிந்தானை யல்லாற்
றொடாஅவா லென்றேழி தோள்.

எ-து. சேவில்கீதத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். வருக்கைப் பலாவினையுடைய வளமலையின்கண் மாதரும் யா
னும் எமக்கிருக்கையாகிய பரண்மேலேயிருந்தேமாகப், பெரிய கையினையுங்
கடாத்தையும் பெருமையையும் உடைய யானையைத் துரந்து கடிந்தானை
யன்றித் தீண்டாவால், என்றேழியுடைய தோள்கள்; எ-று. (௧௪)

௧௫ வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டிராய்க்
கோடாது நீர்கொடுப்பி னல்லது—கோடா
வெழிலு முலையு மிரண்டிற்கு முந்நீர்ப்
பொழிலும் விலையாமோ போந்தா.†

எ-து தலைபுகள் சான்றோரை வரைவுவேண்டி விடுத்தவிடத்துத் தலை
மகிள்தந்தைக்கீந் தனையன்மார்க்கும் நற்றிய அறத்தொடுநின்றது.

இ-ள். தள்ளாத சான்றான்மையையுடையார் வரவை எதிர்கொண்டி
ராய்க் கோடாது உடம்பட்டு நீர் கொடுப்பினன்றித் தளராத அழகும் முலை
யும் என்னும் இரண்டிற்கும் முந்நீராற் சூழப்பட்டவுலகும் விலையாமோ
நிரம்பி; எ-று. (௧௫)

† இதுவும் உசாதலாயடங்கும் என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல்.
பொ. பொருளி. ௧௩)

க௭ நாணுக நாலு நனைகுழலா னல்கித்தன்
பூணுக நேர்வளவும் போகாது—பூணுக
மென்றே னிரண்டாவ துண்டோ மடன்மாமே
னின்றேன் மறுகிடையே நேர்ந்து.*

எ-து தோழி சேட்படுத்தவிடத்துந் தலைமகன்நனதாழ்றமையாற்சொல்
லியது.

இ-ள். நாகநாண்மலர்நாலும் தேனூல் நனையப்பட்ட குழலாள் எனக்கு
நல்கித் தன்னுடைய பூண்மாப்பினை நேருமளவும் என் மாப்பினின்றும் அவ்
வெலும்பாற் செய்த பூண்போகாதென்று நினக்குச் சொல்லினேன்; இனி
யிரண்டாவது வேறொரு சொல்லுண்டோ? பனைமடலாற் செய்யப்பட்ட
மாவின்யூரத் துணிந்துநின்றேன், தெருவினடுவேயுடன்பட்டு; எ-று. (க௭)

க௭ அறிகவளை யைய விடைபடவா யாயச்
சிறிதவள்செல் லாளிறுமென் றஞ்சிச்—சிறிதவ
ணல்கும்வாய் காணாது நைந்துருகி யென்னெஞ்ச
மொல்கும்வா யொல்க லுறும்.

எ-து நின்னுய் சொல்லப்பட்டவளை அறியேனாலோ என்று தேடிக்கித்த
தலைமகனறிய வுரைத்தது.†

இ-ள். அறிவேன் யான் அவளை; தன்னுடைய மெல்லிய இடைவரு
ந்த, மடவாய்! சிறிதுமவள் நடவாளாக இறும்இறும் என்றஞ்சி அவள் எனக்
குச் சிறிதும் அருளுநெறிகாணாது தளர்ந்துருகி என்னெஞ்சம் அவளொல்கி
நடக்குந்தோறும் பின்சென்று தளர்தலுறும்; எ-று.

இதனுள் ஆய என்பது வருந்த என்றதாம். (க௭)

க௮ என்னாங்கொ லீடி ‡விளவேங்கை நாளுரைப்பப்
பொன்னும்போர் வேலவர் தாம்புரிந்த—தென்னே
மருவியா மாலை மலைநாடன் கேண்மை
யிருவியா மேன லினி.§

* இது சாக்காடு குறித்தது எனக்கொள்வர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல். பொ, கள, க௭)

† நச்சினூர்க்கினியரும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்வர். (தொல், பொ, கள, க௭)

‡ 'இனவேங்கை' எனவும் பாடம்.

§ இது திணையரிகின்றமையுஞ் சுற்றத்தார் பொருள்வேட்கையுங்
கூறியது என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல். பொ. கள- ௨௩)

எ-து பகந்தறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செறிப் பறிவுறிஞ் வரைவுகடாயது.

இ-ள். தகுதியில்லாத இளவேங்கை நாட்சொல்ல இனிக்குரலொழிந்து இருவியாய்க் கழியும் திணையெல்லாம்; எந்தையும் என்னை யன்மாருமாகிய போர்வேலவர் இவட்குப் பரிசமாக மிகவிரும்புகின்றது பொன்னும்; ஆதலாற் பயிலப்பழகிவருத்தன்மையையுடைய மலைநாடன்கேண்மை யினியென்றாய் விளையுங்கொல்லோ! என்னே! எ-று. (கௌ)

கக பாடலொத்த வெள்ளருவி பாய்ந்தாடிப் பல்பூப்பெய்
தாலொத்த வைவனங் காப்பாங்கண்—வேலொத்தென்
னெஞ்சம்வாய்ப் புக்கொழிவு காண்பானே காண்கொடா
வஞ்சாயற் கேநோவல் யான்.*

எ-து பின்னின்று தலைமகன் தோழி குறைமறமற் றனதாற்றுமைமிகுதி சொல்லியது.

இ-ள். பால்போன்ற வெள்ளருவியைப் பாய்ந்தாடிப், பல்பூக்களையும் பெய்து பரப்பினற்போலப் பூங்கொடிகள் பரந்த ஐவனப்புனத்தைக் காப்பாள் கண்கள், வேல்போன்று எனது நெஞ்சத்தின்கண் வாலிப்புக்கு என்னுயிரை ஒழிவுகாணவேண்டியோ புறம்போகாது உள்ளே அடங்கின; இத்துணை வேண்டிமோ? அவளுடைய அழகிய மேனிக்கே நோவாநின்றேன் யான்; எ-று. (கக)

உ௦ நாள்வேங்கை பொன்விளையு நன்மலை நன்நாட [வேங்கை
கோள்வேங்கை போற்கொடியா ரென்னையன்மார்—கோள்
யன்னையா னீயு மருந்தழையா மேலாமைக்
கென்னையோ நாளை யெளிது.†

எ-து கையுறைமறை.

இ-ள். வேங்கை நாண்மலர் பொன்விளவிக்கும் நன்மலை நாடனே! கோள்வேங்கைபோற் கொடியார் என் ஐயன்மார்; நீயுங் கோள்வேங்கையினையாதலான் இன்று நீயும் இங்கே நிற்கின் மிகப்போர் விளையும்; நீ கொணர்ந்த தழையை யாங்கொள்ளாமைக்கு வேறு காரண மென்னை? நாளை நீ கொண்டு வந்தால் எளிது; எ-று. (உ௦)

* இது பகற்குறியிரந்தது எனக்கொள்வர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல். பொ. கள. ௩௩.)

† இது கையுறை மறுத்துப் பின்வருக என்றது என்றார் நச்சினூர்க்கினியரும். (தொல். பொ. கள. ௨௩.)

உக. பொன்மெலியு மேனியாள் பூஞ்சணங்கு மென்முலைக
 னென்மெலிய விங்கினவே பாவமென்—றென்மெலிவிற
 கண்கண்ணி வாடாமையானல்ல வென்றற்றூ
 னுண்கண்ணி வாடா ஞடன்று.

எ-து ஆற்றைய தலைமகனைத் தோழி ஏன்றுகொண்டு கையுறையெதிர்
 ந்தது.

இ-ள். பொன்றாளும் மேனியாள் வேங்கைப்பூப்போன்ற சணங்கி
 னையுடைய மென்முலைகள் எற்றுக்கு யான்மெலியப்புடைத்து வீங்கின, என்
 னே பாவமென்று சொல்லி நீ மெலிதற்குக் காரணமென்னை? நீ கொணர்ந்த
 குறுங்கண்ணிகள் வாடாதவகையான் கொண்டு சென்று இவை நல்ல
 என்று காட்டினால், அவ்வுண்கண்ணிதான் மாறுபட்டுத் துன்புறள் வாங்
 கும்; எ-று. (உக)

உஉ. கொல்யானை வெண்மருப்புங் கொல்வல் புலியதளு
 நல்யானை நின்னையர் கூட்டுண்டு—செல்வார்தா
 மோரம்பி னொனெய்து போக்குவார்யான் போகாம
 லீரம்பி னொலெய்தா யின்று. *

எ-து பகத்தறிக்கட் டலைமகள் குறிப்பன்றிச் சார்கிலாத தலைமகள்
 றனநாற்றமை சொல்லியது.

இ-ள். கொல்யானைகளினுடைய வெண்மருப்பையுங் கொலைவல்ல
 புலித்தோல்களையும் நல்யானை போன்ற நின் ஐயர் துறைகொண்டொழு
 குவார், இப்புனத்தின்கட் பிறர் வருவாண ஓரம்பினொலெய்து போக்குவர்;
 யான் பிழைத்துப் போகாதவகையின் கண்ணென்னு மிரண்டம்பினால்
 எய்தாய் இன்று; எ-று. (உஉ)

உங. பெருமலை தாநாடித் தேன்றுய்த்துப் பேண
 தருமலை மாய்க்குமவர் தங்கை—திருமுலைக்கு
 நாணழிந்து நல்ல நலனழிந்து நைந்துருநி
 யேணழிதற் கியாமே யினம்.

எ-து நின்னுற் குறிக்கப்பட்டானை யானறியேனென்ற தோழிக்குத் தலை
 மகள் கூறியது: பாங்கிற்குக் கூறியதாமாம்.

* இஃது 'இடம் பெற்றுத்தழாஅல்' என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல்.
 பொ. கள. கக)

இ-ள். பெருமலை டெங்கும் தாம்புக்குநாடித் தேன்வாங்கி நுகர்ந்து மனத்தின்கண் ணுடங்கிப் பாதுகாவாது அருமலைபோன்றிருந்த யானைகளை ப்பிணித்துக்கொள்வாருடைய தங்கையுடைய திருமலைக்குத்தோற்று நாணழிந்து மிக்க அறிவு முதலாயின குணங்கள் என்ருமழிந்து தளர்ந்துருகி வலியழிதற்கு யாமமைந்தேம் ; எ-று. (1-௩)

உச நறுந்தண் டகரம் வகுள மிவற்றை

வெறும்புதல்போல் * வேண்டாது வேண்டி—யெறிந்துமுது
செந்தினை வித்துவார் † தங்கை பிறர்நோய்க்கு
நொந்தினைய வல்லளோ நோக்கு.

எ-து தோழி துறைமறும் நலைமகன் றனதாற்றமைமீதுதி சோல்லியது.

இ-ள். நறுவிய குளிர்ந்த தகரம், வகுளம் என்னுமிவற்றைப் பயன்படாத வெறும்புதல்போல விரும்பாது வெட்டியுமுது, விரும்பிச் செந்தினையை வித்துவார் தங்கை பிறர்கொண்ட நோய்க்கு நொந்திரங்க வல்லளோ? ஆராய்ந்து பாராய் தோழி ; எ-று. (உச)

உரு கொல்லியல் வேழங் குயவரி கோட்பிழைத்து

நல்லியற் றம்மின நாடுவபோ—னல்லிய
னாமவேற் கண்ணு ணடுநடுப்ப வாரலோ
வேமவே லேந்தி யிரா.

எ-து தோழி தலைமகனை நெறிவிலக்கி வரைவுகிடாயது.

இ-ள். கொல்லும் இயல்பினையுடைய யானைகள் புலியினற் கொல்லப் படுதலைத் தப்பி மிக்க இயல்பினையுடைய தங்கூட்டத்தைத் தேடுவதுபோலும் ; ஆதலான் மிக்கவியல்பினையுடைய அச்சத்தைச் செய்யாநின்ற வேல் போன்ற கண்ணுள் நடுநடுங்கும்வகை வாராதொழிவாயாக, அரணுகிய நின் வேலையேந்தி இரவின்கண் ; எ-று. (உரு)

உசு கருங்கா லினவேங்கை கான்றபூக் கன்மே

லிருங்கால் வயவேங்கை யேய்க்கு—மருங்கான்

* வேண்டாது எறிந்துமுது, வேண்டிவித்துவார் என்க.

† இது தலைவியைப் பேதைமையுட்டியது எனக்கொள்வர் நச்சினூக்கினியர். (தொல், கள. உ.௩)

மழைவளருஞ் சார விரவரின் வாழா
விழைவளருஞ் சாய வினி.

இதுவுமது.

இ-ள். கருங்காலினையுடைய இனவேங்கை கன்மேலுகுத்த பூக்கள் பெரியதாளினையுடைய வயப்புலியை யொக்கின்ற மருங்கான்மழைவளருஞ் சாரலானே இரவின் கண் நீ வரின் உயிர்வாழமாட்டான், இழைவளருஞ் சாய லாள் ; எ-று. (உச)

உஎ பனிவரைநீள் வேங்கைப் பயமலைநன் னாட
வினிவரைபா யென்றெண்ணிச் சொல்வேன்—முனிவரைபு
ணின்ருள் வலியாக நீவர யாய்கண்டா
ளொன்றாள் காப் பிபு முடன்று.

எ-து தோழி படைத்துமொழிகளவியான் வரைவுகடாயது.

இ-ள். குளிர்ந்த குவடுகளையும் நீண்ட வேங்கைமரங்களையும் உடைய பயமலை நாடனே ! இதற்குமுன்பு வரைந்திலையாயினும் இனி வரைந்துபுகு தாய் என்று நினக்கு ஆராய்ந்து சொல்வேன்; வெறுக்கத்தக்க மலையின்கண் நின்தாளாண்மையே வலியாக இரவின் கண் நீவர எம் அன்னை கண்டாள்; இனி எங்களோடு பகைத்து வெகுண்டு மிக்க காவலை எமக்குத்தரும் ; எ-று

உடு மேகந்தோய் சாந்தம் விசைதிமிசு காழகி
னாகந்தோய் நாக மெனவிவற்றைப்—போக
வெறிந்துமூவார் தங்கை யிருந்தடங்கண் கண்டு
மறிந்துழல்வா னேவிம் மலை.

எ-து தலைமகன் சொன்ன குறிவழியேசென்று தலைமகளைக்கண்டு பாங் கள் சொல்லியது.

இ-ள். முகிலைத் தோயாகின்ற சந்தனமும், விசைமரமும், திமிசும், காழகிலும், துறக்கத்தைச் சென்று தோயாகின்ற நாகமரமும் என்று சொல் லப்பட்ட இவையெல்லாம் போக வெட்டிப் புனமுழுவார் தங்கையாகிய இவ னுடைய இருந்தடங்கண் கண்டுவைத்தும், இங்குநின்றும் மீண்டு அங்கு வர வல்லஎம்பெருமான் இத்தோன்றுகின்றமலைபோல் நிலையுடையன் ; எ-று.

உசு பல்வெழுந்த பால்வருக்கைப் பாத்தி யதனேர்
நிலாவெழுந்த வார்மண னீடிச்—சலாவெழுந்து

கான்யாறு கால்சீத்த காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர்
தானூறத் தாழ்ந்த விடம்.

எ-து பகீர்த்திக் கண் இடங்காட்டியது.

இ-ள். பலாவெழுந்த மருங்கின்கண் வருக்கைப்பலாக்களாற் பக்கப் பட்டதனடுவே நிலாவொளி மிக்க ஒழுக்கிய மணலுயர்ந்து வளைந்து தோன்றிக், கான்யாறுகள் இடங்களெல்லாஞ்சீத்த காந்தளம்பூந் தண்பொதும்பர் தான்விரைகமழ்ந்து தடைத்தவிடம், யாங்கள் பகலின்கண் விளையாடுமிடம்; எ-று. (உக)

௩௦ திங்களுள் வில்லெழுதித் தேராது வேல்விலக்கித்
தங்களு ளாளென்னுந் தாழ்வினா—விங்கட்
புனங்காக்க வைத்தார்போற் பூங்குமுலைப் போந்தென்
மனங்காக்க வைத்தார் மருண்டு.

எ-து பாங்கீர்த்தி தலைமகன் கூறியது.

இ-ள். ஒரு நிறைமதியின்கண்ணே இரண்டு வில்லை எழுதிப் பிறருயிரையுண்ணுமென்று ஆராயாது இரண்டு வேலினையழுத்தித், தங்கள் குலத்துள்ளாளொருத்தி யென்று தாங்கள் கருதப்படுந் தாழ்வு காரணத்தால் இவ்விடத்தின்கட் டினைப்புனத்தைக் காக்க வைத்தார்போலப் பூங்கொடியென மனத்தைப்போந்து காக்கவைத்தார், அறிவின்றி; எ-று. (௩௦)

௩௧ தன்குறையி தென்னான் றழைகொணருந் தண்சிலம்ப
னின்குறை யென்னு நினைப்பினையுய்ப்—பொன்குறையு
நாள்வேங்கை நீழலு ணண்ணை னெவன்கொலோ
கோள்வேங்கை யன்னான் குறிப்பு.

எ-து தோழி தலைமகளை மெலிதாகச் சொல்லிக் குறைநயப்பகீ கூறியது.

இ-ள். தன்காரியம் இது என்று எனக்கு விளங்கக் சொல்லான், தழையைக்கொண்டுவந்தான், தன் சிலம்பையுடையான் நின்னான் முடியுங் கருமம் இது என்னுங் கருத்தினையுய்ப் பொன்னிறந்தளரும் நாண்மலர்களையுடைய வேங்கை நீழலின்கண்ணுஞ் சிறிதுபொழுதுஞ் சார்ந்திரான், என்னெகொல்லோ! கோள்வேங்கையன்னானது கருத்து; எ-று. (௩௧)

குறிஞ்சி முற்றியது.

உ. நெய்தல்.

௩௨. பானலந் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்னைமார்
நூனல நுண்வலையா னெண்டெடுத்த—கானற்
படுபுலால் காப்பாள் படைநெடுங்கண் ணேக்கங்
கடிபொல்லா வென்னையே காப்பு.

எ-து பாங்கந்திச் சொல்லியது.

இ-ள். நெய்தற்பூக்களையுடைய தண்கழியின்கண் மீன்பாட்டையறிந்து
தன்னைமார் நூலாற் செய்யப்பட்ட நல்ல நுண்ணிய வலையான் முகந்தெத்
த படுபுலால் காணலின்கணிநுந்து காப்பாள் படைநெடுங்கண் ணேக்கம்
படுபுலால் காக்கமாட்டா, என்னையே காக்கும் அத்துணை; எ-று. (க)

௩௩. பெருங்கடல் வெண்சங்கு காரணமாப் பேணு
திருங்கடன் மூழ்குவார் தங்கை—யிருங்கடலுண்
முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி ரைவார்க்கே
யொத்தனம் யாமே யுளம்.

இ து வ ம து .

இ-ள். பெருங்கடலுள் வெண்சங்கு பெறுதலே காரணமாகத் தங்க
ளுயிரைப் பாதுகாவாது பெருங்கடலினுள்ளே குளிப்பார் தங்கையுடைய
இருங்கடலின்முத்தன்ன வெண்முறுவல் கண்டுருகி ரைவார்க்கே பொருந்
தி யாம் மேவியுளம்; எ-று. (உ)

௩௪. தாமரை தான்முகமாத் தண்ணடையீர் மாநீலங்
காமர்கண் ணாகக் கழிதுயிற்றுங்—காமருசீர்த்
தண்பரப்ப பாயிரு ணீவரிற்றூழ் கோதையாள்
கண்பரப்ப காணீர் கசுந்து.

எ-து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவு
கடாயது.

இ-ள். தாமரை மலர்கள் தாமே முகமாகக் குளிர்ந்த இலையையுடைய
ஈரத்தையுடைய மாநீலமலர்கள் காதலிக்கப்படுங் கண்ணாக, அக்கண்களைக்
கழிக்கட்டுயில்வியாநின்ற காமருசீர்த் தண்பரப்பையுடையானே! பெரிய
இருளின்கண் நீவரிற் ரூழ்ந்த கோதையையுடையாள் இரங்கி அவள் கண்
கள் நீர்பரப்ப காணு; எ-று. (ஈ)

௩௫. புலால்கற்றும் பூம்புன்னைப் பொங்குநீர்ச் சேர்ப்ப
நிலாவகற்றும் வெண்மணற்றண் கான்ற—சுலாவகற்றிக்
கங்குனீ வரால் பகல்வரின்மாக் கவ்வையா
மங்குனீர் வெண்டிளையின் மாட்டு.

எ-து இரவும் பகலும் வாரலென்று தலைமகனைத் தோழி வரைவு
கடாயது.

இ-ள். புலானாற்றத்தை நீக்கும் பூக்களையுடைய புன்னைப் பொங்கு
நீர்ச்சேர்ப்பனே! நிலாவினதொளியை வென்று நீக்கும் வெண்மணற்றண்
கானலின்கட் கங்குலின்கண்ணே வருதலின் இவளாவி வருந்தலைப் பெரு
க்கி நீ வாராதொழிக; பகல்வருவையாயிற் பிறரால் அலர்தூற்றப்படுங் கவ்
வை பெருகும், மங்குல் போன்ற நீரையும் வெண்டிளையைமுடைய கடன்
மருங்கின்; எ-று. (ச)

௩௬. முருகுவாய் முட்டாழை நீண்முகைபார்ப் பென்றே
குருகுவாய்ப் பெய்தினை கொள்ளா—துருகமிக
வின்து வெயில்சிற காண்மறைக்குஞ் சேர்ப்பநீ
மன்னு வரவு மற.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். வினாவாய்த்த முட்டாழையினது நீண்முகையைக் குஞ்சு என்
றுகருதிக் குருகுகள் அம்முகைவாயிலே இளையைப்பெய்து தாம் அவ்வினா
யைக்கொள்ளாதுருகி மிகவின்து வெயிலைத் தஞ்சிறகான் மறைக்குஞ்
சேர்ப்பையுடையானே! நீ இங்குவரும் நிலையாத வரவினை மறந்து நிலை
க்கும்வரவினைச் செய்வாயாக; எ-று. (ரு)

௩௭. ஓதநீர் வேலி யுரைகடியாப் பாக்கத்தார்க்
காதனீர் வாராமை கண்ணோக்கி—யோதநீ
ரன்றறியு மாதலால் வாரா தலரொழிய
மன்றறியக் கொள்ளீர் வரைந்து.

இ து வ ம து .

இ-ள். ஓதநீர் வேலியையுடைய பாக்கத்தார் உரையாற் கடியாது
உம்மேலுள்ள காதலாற்றுன்புற்று இவள் கண்கள் நீர்வாராதவகை இவண்
மாட்டு வேறுபாட்டைப்பார்த்து முன்பு நீரவட்குச்சொல்லிய வஞ்சினத்தை

ஒதநீரறியுமாதலான், இவ்வாறு வாராது அலரொழியும்வகை மன்றத்தா
ரறிய வரைந்து கொள்ளீர்; எ-று. (சு)

௩௮. மாக்கடல்சேர் வெண்மணற் றண்கானற் பாய்தினாசேர்
மாக்கடல்சேர் தண்பரப்பன் மார்பணங்கா—மாக்கடலே
யென்போலத் துஞ்சா யிதுசெய்தார் யாருளாயா
யென்போலுந் துன்ப நினக்கு:

எ-து காமமீக்க கழிபடர்கிளவி.

இ-ள். பெருங்கடலினானே வந்து சேர்ந்த வெண்மணற் றண்கான
லின்கண் வந்து பரவாநின்ற தினாசேர்ந்த மாக்கடலைச்சேர்ந்த தண்பரப்
பினையுடையான் மார்பினான் வருத்தப்படாத பெருங்கடலே! என்னைப்
போலக் கண்டுஞ்சு கின்றிலை; இக்கண்டுஞ்சாமையைச் செய்கின்ற என்
போலுந் துன்பத்தை நினக்குச் செய்தார் யாவர் சொல்லாய்? எ-று. (சு)

௩௯. தந்தார்க்கே யாமாற் றடமென்றே ளின்னநாள்
வந்தார்க்கே யாமென்பார் வாய்காண்பாம்—வந்தார்க்கே
காவா விளமணற் றண்கழிக் கானல்வாய்ப்
பூவா விளஞாழற் போது.

எ-து நொதுமலர் வரைந்து புந்ந பருவத்துந் தோழி செவிலிக்கறந்
தொடுநின்றது.

இ-ள். வந்து சேர்ந்தார்க்கு ஏமமாம் இளமணற் றண்கழிக் கானலி
டத்து வந்து, முன்பு பூவாதேபூத்த இளஞாழற்பூவினை இவட்குத் தந்தவர்
க்கேயாமால், இவள் தடமென்றேள்; இந்நாள் வதுவைவரையப் புருந்தார்
க்காமென்பாருடைய மெய்யுரையைக் காண்பாம்; எ-று. (சு)

௪௦. தன்றுணையோ டாடு மலவணையுந் தானோக்கா
வின்றுணையோ டாட வியையுமோ—வின்றுணையோ
டாடினாய் நீயாயி னந்நோய்க்கென் னெந்தென்று
போயினான் சென்றான் புரிந்து.

எ-து வலநாகச் சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது.

இ-ள். தன்பெடைஒண்டொடு இன்புற்று விளையாடும் அலவணையும்
என்னையும் பார்த்து, 'என்னுடைய இனியதுணையோடு இப்பெற்றிபோல
ஆட எனக்குக்கூடுமோ? நின்னுடைய இன்றுணையாகிய பெடைஒண்டிட

னே வினையாடியாய் நீயாயிற் பிரிவுத்துன்பம் அறியாயா தலான், அப்பெற்றிப் பட்ட நினக்கு என்பிரிவுத்துன்பத்தைச் சொல்லி நொந்து என்னை' என்று சொல்லிப்போயினவன் பின்னைவந்து மேவித் தோன்றுகின்றிலன், என் செய்தானே! எ-று. (௧)

சுக உருகுமா லுள்ள மொருநாளு மன்றற்
பெருகுமா னம்மலர் பேணப்—பெருகா
வொருங்குவான் மின்னே ஒருமுடைத்தாய்ப் பெய்வா
னெருங்குவான் போல நெகிழ்ந்து.

எ-து தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தேடியாய் சொல்லேக்கப்பட்ட
தே தலைமகள் தனதாற்றமையாய் சொல்லியது.

இ-ள். ஒருங்கு பெருகி வாலிய மின்னேடு உருமுடைத்தாகிப் பெய்ய
வேண்டி நெருங்குகின்ற மழைபோலப் பெருகாரின்றது, ஏதிலார் விரும்பும்
படி நம்மலரானது; ஆதலான் நம்முள்ளம் ஒருநாளுமின்றியே பலநாளும்
நெகிழ்ந்துருகாரின்றது; எ-று. (௧௦)

சஉ *கவளக் களிப்பியன்மால் யானைசிற் றுளி
தவழத்தா னில்லா ததுபோற்—பவளக்
கடிக்கை யிடைமுத்தந் காண்டொறு நில்லா
தொடிக்கை யிடைமுத்தந் தொக்கு.

எ-து நயப்பு: கையுறையுமாய்.

இ-ள். கவளத்தையுடைய களிப்பியன்ற மால்யானை, அரிமாவின் குரு
ளை தான் நடைக்கும்பருவத்தும் அஞ்சி யெதிரில்லாததுபோல, இவளு
டைய அதரமாகிய பவழத்துண்டத்தினிடையரும்பும் முறுவலாகிய முத்
தங்களைக் காணுந்தோறுந்தோற்றுநில்லா, இவள் கையிடைத்தொடியின்கண்
அழுத்திய முத்தங்கள் திரண்டு; எ-று. (௧௧)

சாஊ கடற்கோ டிருமருப்புக் கால்பாக னாக
வடட்கோட் டியானை திரையா—வுடற்றிக்
கரைபாய்நீள் சேர்ப்ப கணையிருள் வாரல்
வரைவாய்நீ யாகவே வா.

* நச்சினூக்கியார் இதனைக் கையுறைகொண்டுவந்து கூறியதாகக்
கொண்டு, இதன்கண் "சின்வாயிதழையும் எயிற்றையும் காணுந்தோறும் நில்
லா, என் கையிடத்தில் இருக்கின்ற பவளக்கொடியும் முத்தும் என்க" என
வுரைப்பார். (தொல். பொ. கள. ௧௧.)

எ-து. தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். கடலின்கட் சங்குகளே பெரியமருப்பாகக் காற்றே பாகனாகத் திரையே அடற்கோட்டியானையாக வருத்திக்-கொையைக் குத்துகின்ற நீண்ட சேர்ப்பையுடையானே! செறிந்த இருளின்கண் வாராதொழிக ... (எ-று)

சச கடும்புலால் புன்னை கடியுந் துறைவ
படும்புலாற் புட்கடிவான் புக்க—தடம்புலாற்
தாழைமா ஞாமுற் றதைந்துயர்ந்த தாழ்பொழி
லேழைமா ளேக்கி யீடம்.

எ-து பகற்குறியிடங்காட்டியது.

இ-ள். மிக்கபுலாற்றத்ததைப் புன்னைப்பூக்கள் நீக்குந் துறைவனே! புலாலிற்பட்ட புன்னைக்கடியவேண்டிப் புக்கவழைமாளைக்கிவிளையாடுமிடம்; பெரியபுல்லாகிய தாழையும் ஞாமுலும் நெருங்கியுயர்ந்ததாழ்பொழில்; எ-று.

சரு தாழை தவழ்ந்துலாம் வெண்மணற் றண்கானன்
மாழை துளையர் மடமக—ளேழை
யிணைநாடி வில்லா விருந்தடங்கண் கண்டுந்
துணைநாடி னன்றோ மிலன்.

எ-து தலைமகன் சொல்லிய குறிவழியறிந்து தலைமகனைக்கண்ட பாங்கன் தலைமகனை வியந்து சொல்லியது.

இ-ள். தாழைகள் படர்ந்து பரக்கும் வெண்மணலையுடைய தண்கானலின்கண் வாழும் மாழைமையையுடைய துளையர்மடமகளாகிய இவ்வேழையுடைய ஒப்புமை நாடிலல்லாத இருந்தடங்கண்கண்டுத் துணையை நாடிய எம்பெருமான் ஒரு குற்றமுமிலன்; எ-று. (கச)

சசு தந்தாயல் வேண்டாவோர் நாட்கேட்டுத் தாழாது
வந்தானீ யெய்துதல் வாயான்மற்—றெந்தாய்
மறிமகர வாரகுழையாள் வாழாணீ வா
லெறிமகரங் கொட்கு மிரா.

எ-து தோழி நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

இ-ள். சிலரைக் கொணர்ந்து ஆராயல்வேண்டுவதில்லை; நல்லதொரு நாட்கேட்டு நீட்டியாதே நீவரைதற்கு வந்தால் இவளை எய்துதல் மெய்மமையால் : எம்மிறைவனே! எறிகருக்கள் கழியெங்குஞ் சமுலுமிராவின்கண் வா

கஅ திணைமாலேநூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்.

ரல் : வரின், மறிமகர வார்புழையான் உயிர் வாழான் ; எ-று. (கடு)

சஎ பண்ணாது பண்மேற்றே பாடுங் கழிக்கான
லெண்ணாது கண்டார்க்கே யேரணங்கா—லெண்ணாது
சர்வார்சான் றுண்மை சலித்திலா மற்றிவளைக்
காவார் *கயிறு இவிட்டார்.

எ-து பாங்கன் றலைமகனைக் கண்டு தலைமகளை வியந்துசொல்லியது.

இ-ள். யாழினைப் பண்ணாது பண்மேற்சேரத் தேன்கள் பாடுங் கழிக்
கானலின்கண் ஆராயாதே வந்து கண்டார்க்கே அழகிய தெய்வங்களாம், ஆத
லான், அறிவினாராயாது இறந்துபடுவார் சான்றுண்மையின்கண் வேறு
பட்டிலாமற்றிவளைக்காவாது கயிறு இவிட்டார் சான்றுண்மையின் வேறு
பட்டார் ; எ-று. (கசு)

சஅ திரைமேற்போந் தெஞ்சிய தெண்கழிக் கானல்
விரைமேவும் பாக்கம் விளக்காக்—கரைமேல்
விடுவாய்ப் பசும்புற விப்பிகான் முத்தம்
படுவா யிருளகற்றும் பாத்து.†

எ-து தலைமகற்கு இரவுக்குறி மறுத்தது.

இ-ள். திரைமேற்போந்து கரைமேலொழிந்த விடுவாயையும் பசும்புற
த்தையுமுடைய இப்பிகான்ற முத்தம், தெண்கழிக்கானலின் விரைமேவும்
பாக்கம் ஒளியுண்டாம்வகை இருள்படுமிடமெல்லாம் அவ்விருளைப் பகுத்
தகற்றும் ; எ-று. (கஎ)

சக எங்கு வருதி யிருங்கழித் தண்சேர்ப்ப
பொங்கு திரையுதைப்பப் போந்தொழிந்த—சங்கு
நரன் றுயிர்த்த நித்தில நள்ளிருள்கால் சிக்கு
வரன் றுயிர்த்த பாக்கத்து வந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். எவ்விடத்தானே வருவாய் இருங்கழித்தண்சேர்ப்பனே! பொ
ங்குதிரைகளானே யுதைக்கப்பட்டிப் போந்து கரையின்கட் டங்கிய சங்குகள்

* “வண்டலர் கோதை வாட்கண் வணமுலை வளர்த்த தாயர், கண்டியி
ருண்ணுங் கூற்றங் கயிறு இடுகி காட்டியிட்டார்.” என்றார் சிந்தாமணியினும்.
(இலக்கணை, அ0.)

† இது பகற்குறி நேர்வாள்போல் இரவுக்குறி விலக்கியது எனக்கொள்
வர் நச்சினுக்கினியரும். (தொல். கஎ, உந.)

கதறிப் பொறையுயிர்த்த முத்தங்கள் செறிந்த இருளை இடங்களினின்றுஞ்
சீயாரிற்கும்: திரைகொணர்ந்து போதவிட்டனவற்றைக் கண்டார் வரன்ற
நின்ற பாக்கத்தின்கண்; எ-று. (க௮)

௫௦ திமில்களி ருகத் திரைபறையாப் பல்புட்
பயில்கெடத் தோன்றும் படையாத்—துயில்போற்
குறியா வரவொழிந்து கோலநீர்ச் சேர்ப்ப
நெறியானீ கொள்வது நேர்.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். * திமிலே களி ருகத் திரையே பறையாகத் துயில்கெடத்தோ
ன்றும்படை புட்களாகக், களுக்கண்டாற்போலத் தேறமுடியாத களவின்
கட்டனியேவரும் வரவினை யொழிந்து, கோலநீர்ச்சேர்ப்பனே! நெறியானே
வரைந்து இவளைக்கொள்வது நினக்குத்தகுதி; எ-று. (க௯)

௫௧ கடும்புலால் வெண்மணற் கானலுறு மீன்கட்
படும்புலால் பார்த்தும் பகர்து—மடும்பெலாஞ்
சாலிகை போல்வலை சாலப் பலவுணங்கும்
பாலிகை பூக்கும் பயின்று.

எ-து தலைமகந்தத் தோழி துறைநேர்ந்து பகந்தறியிடமறியச் சொல்ல
யது.

இ-ள். கடும்புலாலையுடைய வெண்மணற் தண்கழிக்கானலின்கண் இரு
ந்து, யாங்களாங்கடுத்த மீனாகிய படுபுலாலின்கட் புட்டிரியாமற்பார்ப்பேம் :
அவற்றை விற்பதுஞ்செய்வேம்; அக்கானலின்கண் அடுப்பெல்லாம் பாலி
கைபோலப் பூக்கும்:† சாலிகை விரிந்தாற்போல வலைகளும்உணங்கும்; எ-று

௫௨ திரைபாக னுகத் திமில்களி ருகக்
கரைசேர்ந்த கானல் படையா—விரையாது
வேந்து கிளர்ந்தன்ன வேலைநீர்ச் சேர்ப்பநா
ளாய்ந்து வரைத லறம்.

எ-து தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். திரையே பாகுகைத் திமில்களி ருகக் கரைசேர்ந்த கானலின்
கண்ணுள்ள பலபுட்களே படையாக வேந்துகிளர்ந்தன்ன வேலைநீர்ச் சேர்ப்ப

* திமில் - மீன்படகு.

† சாலிகை - மெய்ப்புகுகருவி.

னே! விரையாதே நல்லநாளாராய்ந்தறிந்து வரைந்திவளைக்கோடல் நினக்கற
மாவது ; எ-று. (உக)

ரு௩ பாறு புரவியாப் பல்களிறு நீடிமிலாத்
தேறு திரைபறையாப் புட்படையாத்—தேறாத
மன்கிளர்ந்த போலுங் கடற்சேர்ப்ப மற்றெமர்
முன்கிளர்ந் தெய்தன் முடி.

இதுவுமது.

இ-ள். பாறே குதிரையாக நீண்டதுமிலே பல்களிறுகளாகத் தெளிந்
த திரையே பறையாகப் புட்களே படையாகத் தேறாத வேந்துகள் படை
யெழுந்து கிளர்ந்தனபோலுங் கடற்சேர்ப்பனே! எமருடைய முன்னேசெ
ன்று இவளை நீயே புணர்தலை முடிப்பாயாக ; எ-று. (உஉ)

ருச வாராய் வரினீர்க் கழிக்கான னுண்மணன்மேற்
றேரின்மா காலாழுந் தீமைத்தே—யோரிலோர்
கோண்டல் வேண்டா குறியறிவார்க் கூஉய்க்கொண்டோர்
நாணடி நல்குத னன்று.

இதுவுமது.

இ-ள். வாராதொழிவாயாக : வருவையாயின் நீர்க்கழிக்கானல்தான்
துண்மணன்மேல் நின்றேர் பூண்ட குதிரை காலாழுந்தீமையுடைத்தாத
லான் ; ஒத்தகுலத்தார்க்குத் தொடர்ச்சிகோடலை ஐயுற்றாராய்தல்வேண்டா :
நிமித்தமறிவாரையழைத்து நல்லதொருநாளே நாடி இவட்குநல்குதல் நன்று ;
எ-று. (உ௩)

ருரு கண்பரப்ப காணாய் கடும்பனி கால்வறேர்
மண்பரக்கு மாயிருண் மேற்கொண்டு—மண்பரக்கு
மாறுநீர் வேலைநீ வாரல் வரினாற்றா
ளேறுநீர் வேலை யெதிர்.

இதுவுமது.

இ-ள். இவளுடைய கண்களும் மிக்கநீர்பரப்பகாணாய் : கால்வலிய தே
ரில் மண்ணெல்லாம் பரக்கும் பெரிய இருண்மேற்கொண்டு உலகமெல்லாம்
நிவந்த அலர்பரக்குமாறு, நீருண்ட வேலையுடையாய்! வாரல்: வருவையாயின்
இவளுயிர் வாழாள், ஒதமேறாநின்ற நீர்வேலையினெதிரே: எ-று. (உ௪)

௫௬ கடற்கானற் சேர்ப்ப கழியுலாஅய் நீண்ட
வடற்கானற் புன்னைதாழ்ந் தாற்ற—மடற்கான
லன்றி லகவு மணிநெடும் பெண்ணைத்தெம்
முன்றி விளமணன்மேன் மொய்த்து.

எ-து தலைமகந்த இரவுக்குறிநேரிந்த தோழி இடங்காட்டியது.

இ-ள். கடற்கானற்சேர்ப்பனே! கழிகள் சூழ்ந்து நீண்ட மீன் கொலை
கலையுடைய கானலின்கண் மிகவும்புன்னை தழைக்கப்பட்டு, பூவிதழையுடைய
இக்கானலின்கண் உள்ள அன்றில்கள் அழையாரின்ற அழகியநெடும்பெண்
ணையையுடைத்து, எம்மில்லத்தின்முன் இளமணல்களும் மொய்த்து; எ-று.

௫௭ வருதிரை தர்ணுலாம் வார்மணற் கான
லொருதிரை யோடா வளமை—யிருதிரை
முன்வீழுங் கானன் முழங்கு கடற்சேர்ப்ப
வென்வீழல் வேண்டா வினி.

எ-து தோழி வரைவுகடாயது.

இ-ள். வருதிரை தான்வந்து உலவாரின்ற ஒழுகிய மணற்கானலின்
கண் ஒருதிரைவந்து பெயர்வதற்குமுன்னே இரண்டுதிரைவந்து வீழாரின்ற
கானலின்கண் வந்து முழங்குகடற்சேர்ப்பனே! என்னால் வந்து இப்புணர்ச்சி
யை விரும்பல்வேண்டா; இனிவரைந்து கொள்வாய்; எ-று. (உசு)

௫௮ மாயவனுந் தம்முனும் போலே மறிகடலுங்
கானலுஞ்சேர் வெண்மணலுங் காணயோ—கான
லிடையெலா ஞாழலுந் தாழையு மார்ந்த
புடையெலாம் புன்னை புகன்று.

எ-து தலைமகந்தத் தோழி பகந்துறிநேரிந்து இடங்காட்டியது.

இ-ள். மாயவனும் அவன் முன்னேனும் போல, மறிகடலும் கடற்
சோலையும் அச்சோலையைச்சேர்ந்த வெண்மணலும் பாராயோ? அக்கடற்
சோலையின் நடுவெல்லாம் ஞாழலுந் தாழையுமாயிருக்கும்: நிறைந்த மருங்
கெல்லாம் புன்னையாயிருக்கும்: இவற்றையும் விரும்பிப்பாராய்; எ-று.

௫௯ பகல்வரிற் கவ்வை பலவாம் பரியா
திரவரி னேதமு மன்ன—புகவரிய

* “இரவுக்குறி யிடங்காட்டித் தோழி கூறியது” என்றார் நச்சினூக்கினிய
ரும். (தொல் கள, உக.)

தாழை துவளுந் தரங்கநீர்ச் சேர்ப்பிற்றே
யேழை துளைய ரிடம்.

எ-து இப்பொழுது வாரலேன்று வரைவுகடாயது.

இ-ள். பகல் வருவாயாயின் அலர் பலவுமுளவாம்; அவ்வலர்க்கு இரங்
காதே இரவுவருவையாயின் ஊறுவரும்: ஏதமும் பலவுளவாம்; உள்புகுதற்
கரிய தாழையடர்ந்த திரைநீர்ச் சேர்ப்பையுடைத்து, எங்கள் ஏழைதுளையர்
வாழுமிடம்; எ-று. (உஅ)

சு0 .. திரையலறிப் பேராத் தெழியாத் திரியாக்
கரையலவன் காலினாற் காணாக்—கரையருகே
நெய்தன் மலர்கொய்யு நீணெடுங் கண்ணினாண்
மைய னுளையர் மகள்.

எ-து பாங்குந்தத் தலைமகன் கூறியது.

*இ-ள். திரைகள் அலறிப்பெயரும்வகை தெழித்துத்திரிந்து கரையின்
கண் அலவன்களைத் தன் காலினாலாராய்ந்து, கரையருகே நின்ற நெய்தன்
மலர்களைக் கொய்யாநிற்கும் நீளிய நெடுங்கண்ணினாள் துளையருடைய மை
யன் மகள்; எ-று. (உக)

சுச அறிகரிதி யார்க்கு மரவநீர்ச் சேர்ப்ப
நெறிதிரிவா ரின்மையா லில்லை—முறிதிரிந்த
கண்டலந்தண் டில்லை கலந்து கழிசூழ்ந்த
மிண்டலந்தண் டாழை யிணைந்து.

எ-து தலைமகந்தத் தோழி இரவுக்குறிமறுத்தது.

இ-ள். யார்க்கும் அறிதலரிது, ஓசையையுடைய நீர்ச்சேர்ப்பனே! எங்
குத்திரிவாரில்லாமல் வழியில்லை: தளிர் சுருண்டிருந்த கண்டலும், அழகிய
தண்டில்லைகளும், தம்முண் மிடைந்து கழியைச் சூழ்ந்த மிண்டன் மரங்க
ளும், தாழைகளும் இடைப்பட்டி; எ-று. (உ0)

சுஉ வில்லார் விழவினும் வேலாழி சூழலகி
னல்லார் விழவகத்து நாங்காணே—நல்லா
யுவர்க்கத் தெரோவுதவிச் சேர்ப்பனொப் பாரைச்
சுவர்க்கத் துளராயிற் சூழ்.

எ-து தலைமகளை ஒருநாட் கோலஞ்செய்து அடியிற்கொண்டு முடிகாறு நோக்கி 'இவட்துத் தக்கான் யாவனாவன்கொல்லோ' என்றாய்ந்த சேவிலிக் துத் தோழி அறத்தோடுநின்றது.

இ-ள். வில்லுமுவர் காரணமாகத் தொடங்கிய விழவகத்தும் நல்லா ராகிய வனிதையர் காரணமாகத் தொடங்கிய விழவகத்தும் எல்லா மாந் தருந்திரள்வராதலால், நாங்கள் அங்குக் கண்டறியேம், எமக்கு ஒருதவி பண் டொருநாட் செய்த சேர்ப்பினோடொப்பாரை; மற்றவனே இவட்குத்தக் கான்: அவனைப்போலும் ஆடவர் சுவர்க்கத்துளராயின் ஆராய்வாய்; எ-று.

உவர்க்கம் என்பது கடற்கரை. வேலாழி என்பது கடல். (௩௧)

நெய்தன் முற்றிற்று.

௩ > பாலை.

௬௩ எரிநிறநீள் பிண்டி யினரின மெல்லாம்
வரிநிற நீள்வண்டர் பாடப்—புரிநிறநீள்
பொன்னணிந்த கோங்கம் புணர்முலையாய் பூந்தொடித்தோ
ளென்னணிந்த வீடில் பசப்பு.

எ-து தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறியுது.

இ-ள். எரிநிறத்தையுடைய அசோகின் பூங்கொத்தினமெல்லாம்: வரி நிறத்தையுடைய வண்டிகள் இளியென்னும் பண்ணைப்பாட விரும்பப்படு கின்ற நீண்ட மிக்க பொன்போன்ற மலர்களையணிந்தன, கோங்கமெல் லாம்: ஆதலாற் பொருந்திய முலையினையுடையாய்! நின்னுடைய பூந்தொடித் தோள்கள் யாதின் பொருட்டு அணிந்தன? தமக்குத் தகுதியில்லாத பசப் பினை; எ-று. (௧)

௬௪ பேணு யிதன்றிறத் தென்றாலும் பேணாதே
நாணய நல்வளையாய் நாணின்மை—காணு
யெரிசிதறி விட்டன்ன வீர்முருக் கீழல்
பொரிசிதறி விட்டன்ன புன்கு.

இதுவுமது.

இ-ள். 'நீ யறுகின்ற துன்பத்தைப் பாதுகாவாய்' என்று யான் சொன் னாலும் பாதுகாவாதே நாணத்தகும் ஆற்றாமை செய்த நல்வளையாய்! நீயு முன்பு நாணின்மை செய்தாயென்பதனை இனியறிந்து கொள்ளாய்; எரியைச்

சிதறிவிட்டாற் போலவிருந்த, நர்முருக்குக்கள்: கனமில்லாத பொரி. சிதறி விட்டாற் போலப் பூத்தன, புன்குகள்: ஆதலான் அவர் சொல்லிய பருவம் இது காண்; எ-று. (உ)

சுரு தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப
வீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குவே—யீன்றான்
மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளெயிற்றான் சென்ற
வழிகாட்டா யீதென்று வந்து.

எ-து சுரத்தீடைச் சேன்ற செவில்தீதாய் தூவோடு புலம்பியது.

இ-ள். கோங்கந் தான் தாயாகத் தாழ்ந்து முலை கொடுத்து வளர்ப்ப நீ பாவையினையீன்ற இத்துணையேயாதலான், இருங்குவே! யானீன்றான் நினக்குச் சொல்லிய சொல்லை யெனக்குச் சொல்லாயாயினும் முள்ளெயிற்றான் போயினவழியையாயினும் சொல்லிக்காட்டாய் வந்து இது என்று; எ-று. (ங)

சுசு வல்வருங் காணாய் வயங்கி முருக்கெல்லாஞ்
செல்வர் சிறுர்க்குப்பொற் கொல்லர்போ—னல்ல
பவளக் கொழுந்தின்மேற் பொற்றூலி பா அய்த்
திகழக்கான் றிட்டன தேர்ந்து.

எ-து தோழி பருவங் காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். நங்காதலர் விரைந்து வருவர்: விளங்கி முருக்குக்களெல்லாம், செல்வமுடையார் புதல்வர்க்குப் பொற்கொல்லர் ஐம்படைத்தாலி செய்தாற் போல, மிக்க பவளக்கொழுந்தின் அடியிலே பொற்றூலியைப் பதித்து வைத்தாற்போல்விளங்கக் கான்றன: ஆதலாற் தேர்ந்து பாராய்; எ-று. (ச)

சுஎ வெறுக்கைக்குச் சென்றார் விளங்கிழாய் தோன்றார்
பொறுக்கவென்றாற்பொறுக்க லாமோ—வொறுப்பபோற்
பொன்னு ஞறுபவளம் போன்ற புனர்முருக்க
மென்னு ஞறுநோய் பெரிது.

எ-து புருவங்கண்டு ஆற்றளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். மிக்க பொருட்பொருட்டுச் சென்றார், விளங்கிழையாய்! வந்து தோன்றுகின்றிலர்; இப்பருவத்தின்கண் நீயென்ன ஆற்று என்றால் எனக்கு ஆற்றலாமோ? என்னை ஒறுப்பனபோலப் பொன்னின் உள்ளுறவைத்த பவளம்போன்ற, பொருந்தியமுருக்கம்பூக்கள்; ஆதலால் என்னுள்ளத்துற்ற நோய் பெரிது; எ-று. (ரு)

௬௮ சென்றக்காற் செல்லும்வா யென்னே விருஞ்சரத்து
நின்றக்கா னீடி யொளிவிடா—நின்ற
விழைக்கமர்ந்த வேயே ரிளமுலையா ளீடில்
குழைக்கமர்ந்த நோக்கின் குறிப்பு.

எ-து. பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்றுத் தலைமகன் சொல்லிச் செலவழங்கியது.

இ-ள். பொருளின் பொருட்டு நாயிவளை நீங்கிப்போயக்காற் போம் வகை யெங்ஙனையோ? நெஞ்சே! மன்னிய அணிகட்டுத் தக்க அழகையுடைய இளமுலையாளுடைய ஒப்பில்லாத குழைக்கமர்ந்த நோக்கின் குறிப்புக்கள் நம்முன்னே வந்து நீடியொளிவிட்டு இருஞ்சரத்திடையே தோன்றி நின்றக்கால்; எ-று. (சு)

௬௯ அத்த நெடிய வழற்கதிரோன் செம்பாக
மத்தமறைந் தானிவ் வணியிழையோ—டொத்த
தகையினு லெஞ்சீறூர்த் தங்கினிரா னோ
வகையினிராய்ச் சேறல் வனப்பு.

எ-து. இடைச்சுரத்துக் கண்டாள் செலவு விலக்கியது.

இ-ள் வழிகளும் நெடிய: அத்தமலையின்கண்ணே அழற்கதிரோனுஞ் செம்பாகம் மறைந்தான்: இவ்வணியிழையோடு நீரும் எம்மோடொத்ததகையினால் எஞ்சீறூரிலே இன்று தங்கினீராய் நானே எங்களினீங்கிப்போதலழகு; எ-று. (சு)

௭௦ நின்றோக்கங் கொண்டமான் றண்சூரவ நீழல்காண்
பொன்னோக்கங் கொண்டபூங் கோங்கங்காண்—பொன்னோ
கொண்ட சுணங்கணி மென்முலைக் கொம்பன்னாய் [க்கங்
வண்ட லயர்மணன்மேல் வந்து.

எ-து. புணர்ந்துடன் போய தலைமகன் தலைமகளை ஆற்றுவீத்துக்கொண்டுபோவான் சொல்லியது.

இ-ள். நின்னுடைய நோக்கின்றன்மையைக் கொண்ட மான்களைப் பாராய்: குளிர்ந்த குசுவநீழைப்பாராய்; பொன்னினது காட்சியைக்கொண்ட பூங்கோங்குகளைப் பாராய்; பொன்னினது காட்சியைக் கொண்ட சுணங்கணிந்த மென்முலையையுடைய கொம்பன்னாய்! மணன்மேல் வந்து விளையாட்டை விரும்பாய்; எ-று. (சு)

எக அஞ்சுடர்நீள் வாண்முகத் தாயிழைபு மாறிலா
 வெஞ்சுடர்நீள் வேலானும் போதரக்கண்—டஞ்சி
 யொருசுடரு மின்றி* யுலகுபாழாக
 விருசுடரும் போந்தனவென் றார்.†

எ-து. சுரத்தீடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையந் தலைமகளை யும் கண்டார் சொல்லிய வார்த்தையைத் தாங்கள் கேட்டாரீக்குச் சொல்ல யாற்றுவித்தது.

இ-ள். அழகிய மதிபோன்ற நீண்ட ஒளியையுடைய முகத்தாயிழை யும் எதிரில்லாத வெஞ்சுடர்நீள்வேலானும் இச்சுரத்தின்கண்ணே போதர க்கண்டு அஞ்சி இருசுடரும் ஒருசுடருமின்றியே உதயம் பாழாம்வகை இரு சுடரும் அச்சுரத்தே போந்தன என்று கண்டார் சிலர் சொன்னார்; எ-று.

எஉ முகந்தா மரைமுறுவ லாம்பல்கண் ணீல
 மிகந்தார் வீரல்காந்த ளென்றென்—றுகந்தியைந்த
 மாழைமா வண்டிற்கா நீழல் வருந்தாதே
 யேழைதான் செல்லு மினிது.

எ-து. சுரத்தீடைச்சென்ற செவிலியைத் தலைமகளைக்கண்டார்சொல் ல ஆற்றுவித்தது.

இ-ள். இவள் முகம் தாமரை மலர், இவள் முறுவலையுடைய வாய் ஆம்பல் மலர், இவள் கண் நீலமலர், ஒன்றையொன்றொவ்வாது கடந்தார்ந்த விரல்கள் காந்தளரும்பு என்று கருதிக் காதலித்துப் பொருத்திய மாழைமா வண்டிற்குத்தக்க நீழலிலே வருத்தமின்றி நின்னுடைய ஏழை செல்லாநின் றார் இனிதாக; எ-று. (ஈ0)

எங் செவ்வாய்க் கரியகட் சீரினாற் கேளாதுங்
 கவ்வையாற் காணாது மாற்றாது—மவ்வாயந்
 தார்த்தத்தை வாய்மொழியுந் தண்கயத்து நீலமு
 மோர்த்தொழிந்தா ளென்பேதை யூர்ந்து.

* 'யிலகு' எனவும் பிரதிபேதம்.

† இஃது இடைச்சுரத்துக் கண்டோர்கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டோ ராகக் சிலர் கூறியது என்றார் நச்சினூக்கினியரும். (தொல். அகந். ௪0)

எ-து. முன்னோன்றுடன்போக்துவலித்துத் தலைமகனையுந் தலைமகளை யும் உடன்படுவித்துப் பின்னை அறத்தோடுநிலை மாட்சிமைப்பட்டமையாற் றலைமகளைக் கண்டு தோழி உடன்போக்து அழங்குவந்தது.

இ-ள். செவ்வாயின்கட் டார்த்தத்தை வாய்மொழியைக் கேளாதுங் கரிய கண்ணின்கட் டண்கயத்து நீலங்களின் றன்மைகளைக் காணாதும் அவ் வாயம் ஆற்றாதுவழிவதனை யோர்த்துப் பின்புடன்போக்கை யொழிந்தாள் என்பேதை அவர்காரணத்தான் முன்புடன்போக்கை மேற்கொண்டு; எ-று.

எஈ புன்புறவே சேவலோ டுடல் பொருளன்று
 லன்புற வேபுடையா ராயினும்—வன்புற்
 றதுகா ணகன்ற வழினோக்கிப் பொன்போர்த்
 திதுகாணென் வண்ண மினி.

எ-து. காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி; நிலத்தாற்பாலை; ஒழிக்கத்தான் நெய் தல்.

இ-ள். புல்லியநிறத்தையுடைய பேடைப்புறவே! நின்சேவலோடுடல் நினக்குக்காரியமன்றால்; எங்காதலர் எமக்கன்புமிகவுடையாராயினும் அவர் மனநெகிழாது வலியரான தன்மையைப் பாராய்; அவர் தேரோடும்வந்து நீங் கிய வழிச்சுவடு நோக்கிப் பொன்னிறம் போர்க்கவந்த வண்ணமிதனைப்பா ராய், இப்பொழுது; எ-று. (கஉ)

எரு எரிந்து சுடுமிரவி யீடில் கதிரான்
 விரிந்து விடுகூந்தல் வெல்காப்—புரிந்து
 விடுகயிற்றின் மாசணம் வீயுநீ ளத்த
 மடுதிறலான் பின்சென்ற வானு.

எ-து. மகட்போக்கிய நாய் சொல்லியது.

இ-ள். அழன்று சுடாநின்ற பகலோனது ஒப்பிலாக் கதிரான் மாசண ங்கள் முறுக்கிவிட்ட கயிறுபோலப் புரண்டழியும் அத்தம், விரிந்துவிட்ட கூந்தலையுடையாள் அடுதிறலான்பின் விரும்பிச்சென்ற வழி; எ-று. (கங)

எஈ நெஞ்ச நினைப்பினு நெற்பொரியு நீளத்த
 மஞ்ச லெனவாற்றி னஞ்சிற்று—லஞ்சிப்
 புடைநெடுங் காதுறப் போழ்ந்தகன்று நீண்ட
 படைநெடுங்கண் கொண்ட பனி.

௨.௮ திணைமாலையுற்றைம்பது மூலமும் உரையும்.

எ-து. பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்சூச் சொல்லித் தலைமகன் செலவழங்கியது.

இ-ள். என்னெஞ்சமே! இவளை ஆற்றுவிக்குஞ் சிலசொற்களைச் சொல்ல நினைக்கின்றாயின் இவளேதான் நென்பொரியும் நீளத்தத்தைச் சொல்ல நினைப்பதற்குமுன்னே பிரிவினையஞ்சிற்றால்; புடைநெடுங்காதுறப் போழ்ந்தகன்று நீண்ட படைநெடுங்கண்களும் பிரிவினையஞ்சிப் பணிகொண்டன: ஆதலான், நமக்கிவளைப் பிரிய முடியாது; எ-று. (கச)

எள வந்தாற்றான் செல்லாமோ வாரிடையாய் வர்க்கதிரால்
வெந்தாற்போற் றேன்றுநீள் வேயத்தந்—தந்தார்
தகரக் குழல்புரளத் *தாழ்துகில்கையேந்தி
மகரக் குழைமறித்த நோக்கு.†

எ-து. வினையுற்றிய தலைமகன் தலைமகளை நினைந்தவிடத்துத் தலைமகள்வடிவு தன்முன்னின்றப்போலவந்துதோன்ற அவ்வடிவை நோக்கிச் சொல்லி ஆற்றுவிக்கின்றது.

இ-ள். கொண்டணிந்து நிறையப்பட்ட தகரத்தையுடைய குழல்கள் அசையத் தாழ்ந்து துகிலைக் கையானே ஏந்தி மகரக்குழை மறித்த நோக்குடனே நீ வந்தால் யாம் போகாமோ? அரிய இடையினையுடையாய்! நீயிரங்கவேண்டா; எ-று. (கரு)

எ-து ஒருகையிருமருப்பின் மும்மதமால் யானை
பருகுநீர் பைஞ்சுனையிற் காணா—தருகல்
வழிவிலங்கி வீழும் வரையத்தஞ் சென்ற
ரழிவில ராக வவர்.

எ-து. ஆற்றினெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒரு கையினையும் இருகோட்டினையும் மூன்றுமதத்தினையும் உடைய மால்யானைகள் பருகுநீரைப் பைஞ்சுனையின்கட் காணவாய் மருங்கே வழிவிலங்கித் தளர்த்துவிழும் வரைகளையுடைய அத்தத்தைச் சென்ற அவர் அவ்வழி இடையூறின்றி அழிவிலராக; எ-று. (கசு)

* 'தாழ்கலையை' எனவும் பிரதிபேதம்.

† இஃது உருவவெளிப்பாடு. நின்றனெடு போதுவேனென்று அவளை ஆற்றுவித்தது. திணை பாலையிற்பாலையென்றார்: நச்சினூக்கினியர். (தொல். அகத். ௪0)

எக சென்றார் வருதல் செறிதொடி சேய்த்தன்று
 னின்றார்சொற் றேறாதாய் நீடின்றி—வென்ற
 ரெடுத்த கொடியி னிலங்கருவி தோன்றுங்
 கடுத்த மலைநாடு காண்.

எ-து பருவங்காட்டித் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். நம்மைப் பிரிந்துபோயினார் வருதல் செறிதொடி! சேய்த்தன்
 ரால், நின்மாட்டு நின்றொழுதுகின்றருடைய சொற்களைத் தெரியாதாய்
 போரின்கண் வென்றாரெடுத்த கொடிகள் போல தெளிந்திலங்கருவி தோன்
 ருநின்றது மிக்க மலைநாடாதலால் நீடின்றி யின்றே யிரவின்கட் காண்
 பாடாக எ-று. (க௭)

அ0 உருவவேற் கண்ணு யொருகாற்றேர்ச் செல்வன்
 வெருவிவீந் துக்கநீ ளத்தம்—வருவர்
 சிறந்து பொருடருவான் சேட்சென்ற ரின்றே
 யிறந்துகண் ணாடு மிட்டம்.

இதுவுமது.

இ-ள். அஞ்சத் தக்க வேல்போன்ற கண்களையுடையாய்! ஒருகாலே
 யுடைய தேர்ச்செல்வனார் பிறர் கண்டார் வெருவும் வகை வீந்தவிந்த கானந்
 தானே முயற்சியாற் சிறந்து பொருடருவான்வேண்டிச் சென்றவர் இன்றே
 வருவர்; மிக்குக் கண் இடமாடா நின்றது; எ-று. (க௮)

அக கொன்றாய் குருந்தே கொடிமுல்லாய் வாடினீர்
 நின்றே னறிந்தே நெடுங்கண்ணாள்—சென்றானுக்
 கென்னுரைத்தீர்க் கென்னுரைத்தாட் கென்னுரைத்தீர்க்
 மின்னிரைத்த பூண்மிளிர விட்டு. [கென்னுரைத்தாண்

எ-து. தலைமகள் இம்செறிப்புக் கண்டபின்னை அவள் நீங்கிய புனங்க
 ண்டு ஆற்றலாய் மீள்கின்ற தலைமகள் சொல்லியது. சுரத்திடைச்சென்ற
 சேவிலித்தாய் சொல்லியதுஉமாம்.

இ-ள். கொன்றாய்குருந்தே: கொடிமுல்லாய் நீர்வாடிநின்றீர்: இதற்கு
 காரணம் யானறிந்தேன்: நெடுங்கண்ணாளிங்கு நின்று போகின்றாட்கு நீரெ
 ன்னுரைத்தீர்? நாமக்கு அவளென்னுரைத்தாள்? அவட்கு நீர் பின்னை என்
 னுரைத்தீர்? அவள் உமக்குப் பின்னை என்னுரைத்தாள், மின்னிரைத்த
 பூண்விட்டு மிளிராசின்று? எ-று. (௯௬)

அஉ. ஆண்கட னுமாற்றை யாயுங்கா லாடவர்க்குப்
பூண்கடனாப் போற்றிப் புரிந்தமையாற்—பூண்கடனாச்
செய்பொருட்குச் செல்வராற் சின்மொழி நீசிறிது
நைபொருட்கட் செல்லாமை நன்று.

எ-து தலைமகனது செலவுக்தறிப்பறிந்து ஆற்றளாய தலைமகனைத்தோழி
உலகினதீயற்கை கூறி ஆற்றதுடன்படுத்திவித்தது.

இ-ள். ஆள்வினைக்கடனாகிய நெறியை ஆராயுங்கால், ஆடவர்க்குப்பூணு
ங்கடனாகப் பாதுகாத்து நல்லார் சொல்லி மேவினமையாற் நமக்கு அவ்வாள்
வினை பூணுங்கடனாகத் தேடும்பொருட்குச் செல்வார் நங்காதலர்: ஆதலாற்
சின்மொழியையுடையாய்! நீயதற்கு மனனழியுந் திறத்தின்கட் செல்லாமை
நன்று; எ-று. (௨௦)

அ௩. செல்பவோ சிந்தனையு மாகாதா நெஞ்செரியும்
வெல்பவோ சென்றார் வினைமுடிய—நல்லா
யிதடி கரையுங்கன் மாபோலத் தோன்றிச்
சிதடி கரையுந் திரிந்து.

எ-து தலைமகன் செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகன் உடன்படாது
சொல்லியது.

இ-ள். இப்பெற்றித்தாகிய சுரத்தின்கட் செல்வாருளரே? நினைத்தலு
மாகாதால்: நினைத்த நெஞ்சும் எரியும்: மாறிச்சுரத்தின்கட் சென்றார் சுரத்
தை வெல்லவல்லரோ? தாமெடுத்துக்கொண்ட வினைமுடியும்படி; நல்லாய்!
காட்டெருமைப்போத்துக்களைப் பிரிந்தபெண்ணெருமைகள் கதருநிற்கும்:
அங்குப் பலவாய்க்கிடந்த கற்களும் மா பறந்தாற்போலத்தோன்றும்: சின்வீ
டுகளும் திரிந்து கதருநிற்கும் ஆதலான்; எ-று. (௨௧)

அ௪. கள்ளியங் காட்ட கடமா விரிந்தோடத்
தள்ளியுஞ் செல்பவோ தம்முடையார்—கொள்ளும்
பொருளில ராயினும் பொங்கெனப்போந் தெய்யு
மருளின் மறவ ரதர்.

இதுவுமது.

இ-ள். கள்ளியங்காட்டின்கட் கடமாக்கள் இரிந்தோடும்வகை மறந்துஞ்
செல்வரோ தம்மறிவையுடையார்: வழிபோம் வம்பலராற் கொள்ளும் பொ
ருளிலராயினும் கதுமெனப்போந்தெய்கின்ற அருளில்லாத மறவர் வாழும்
வழியை; எ-று. (௨௨)

அநி பொருள்பொரு ளென்றூர்சொற் பொன்போலப் போற்றி
யருள்பொரு ளாகாமை யாக—வருளான்
வளமை கொணரும் வகையினுன் மற்றேரு
ரிளமை கொணர விசை.

எ-து தலைமகனைத் தோழி சேலவழிந்தவித்தது.

இ-ள். பொருள் பொருளாவதென்று சொன்னார் சொல்லைப் பொன்
போல விரும்பித்தெளிதலான், அருளுடைமை பொருளாகாமை ஆவதாயி
னும் ஆக; பொருளைக்கொணரும் வகைமைபோல நின்னருளினாலேவேறே
ரிளமை கொணர்தற்கு எமக்குடன்படுவாயாக; எ-று. (உ௩)

அசு ஒல்வா ருளரே லுரையா யொளியாது
செல்வாரென் றாய்நீ சிறந்தாயே— செல்லா
தசைந்தொழிந்த யானை பசியாலாட் பார்த்து
மிசைந்தொழியு மத்தம் விரைந்து.

எ-து தலைமகள் தோழிக்குச் சேலவுடன்படாது சொல்லியது.

இ-ள் ஆற்றுவாருளராயின் அவர்பிரிவின் அவர்கட்குரையாய்தவிராதே
நங்காதலர் செல்வாரென்றும் ஆதலால் நீயெனக்கு மெய்யாகச் சிறந்தாயே
யன்றே; போகமாட்டாதே வருந்தியிறந்து வீழ்ந்த யானைகளை அங்குள்ள
வர்கள் தம்பசியானே எங்கும் பார்த்துத்தின்றுபோம்அத்தத்தினை விரைந்து;
எ-று (உ௪)

அஎ ஒன்றானு நாமொழிய லாமோ செலவுதான்
பின்றாது பேணும் புகழான்பின்—பின்றா
வெலற்கரிதாம் வில்வலான் வேல்விடலை பாங்காச்
செலற்கரிதாச் சேய சுரம்.

எ-து புணர்ந்துடன் போக்த நயப்பித்த தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்
பட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள் பிறழாத வெலற்கரிதாகிய வில்லினை வல்லொகிய வேல்விடலை
தான் துணையாகச் சுரத்தைச் செலற்கரிதாக யாதானுஞ் சொல்லாமோ?
அப்பேணும் புகழான்பின் சேறல் ஒழுக்கத்திற் பிறழாது காண்; எ-று (உ௫)

அஅ அல்லாத வெண்ணையுந் தீரமற் றையன்மாற்
பொல்லாத தென்பது நீபொருந்தா—யெல்லார்க்கும்
வல்லி யொழியின் வகைமைநீள் வாட்கண்ணாய்
புல்லி யொழிவான் புலந்து.

எ-து புணர்ந்திடள் போவா னெடுப்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள் எம்பெருமானோடு பொருந்தி இங்குநின்றும் ஒழிந்து போதற்கு முன்பு வேறுபட்டு மற்றதன்கண் அல்லாத வென்னை நீயிங்கேயிருந்து நம் ஐயன்மார் பொல்லாததென்று கொள்ளும் மனத்தின்கண்ணுள்ள கோளினையுந் திருத்தி நீபொருந்தாய் எல்லார்க்குத் தத்தமனத்தின்கண்ணுள்ள வேறுபாடொழியுமாயின் வல்லிபோன்றிருவாட்கண்ணாய்; எ-று. அல்ல தூஉம் உடன்போகின்ற என்னைப் புல்லிக் கொண்டொழிவான் வேண்டி மனத்தின்கட் புலந்து நீங்குதற்கு வல்லையாடொழியின் வகைமையை யுடைய நீண்ட வாட்கண்ணாய்! ஆண்மையல்லாத வுரைகளை என்னைநீக்கி நம்மையன்மார் பொல்லாத தென்னுங் கருத்தினையும் நீக்கி எல்லார்க்கும் பொருந்துவாயாக; என்றுமாம். (௨௬)

அக நண்ணிநீர் சென்மி நமரவ ராபவே
 லெண்ணிய வெண்ண மெளிதரோ— வெண்ணிய
 வெஞ்சுட ரன்னுனை யான்கண்டேன் கண்டாளார்
 தண்சுட ரன்னுனைத் தான்.*

எ-து சுரத்திடைச் சென்ற செவிலிக்குத் தலைமகனையுந் தலைமகளையுங் கண்டமை எதிர்ப்பட்டார் சொல்ல ஆற்றுவித்தது.

இ-ள் பொருந்தி நீர் சென்மின்: அவரும் நமக்குச்சுற்றத்தாராயின் நீர் அவரைச் சென்றெய்த வேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணம் எளிது: நீர் கருதிய வெய்ய பகலோனன்னுனை யான்கண்டேன், கண்டாளாம் தன்மதியனையானையிவள் தான் எ-று. (௨௭)

கூ0 வேறாக நின்னை வினவுவேன் நெய்வத்தாற்
 கூறாயோ கூறுங் குணத்தினனாய் - வேறாக

* “மீண்டா ரெனவுவந்தேன் கண்டு நும்மையிம் மேதகவே, பூண்டா ரிருவர்முன் போயின ரேபுலி யூரெனினின், ருண்டா னருவரை யாளியன் னுனைக்கண் டேனயவே, தூண்டா விளக்கனை யாடென்னை யோவன்னை சொல்லியதே” என்னுஞ் திருச்சிற்றிப் பலக்கோவையினையும் (௨௬௪) ஈண்டைக்கு நோக்கிக் கொள்க.

வென்மனைக் கேறக் கொணருமோ வெல்வளையைத்
தன்மனைக்கே யுய்க்குமோ தான்*

எ-து † ‘தன்னு மவனும்’ என்பதனுள் ‘நன்மை தீமை’ என்பதனால் நன்றிய் படிமத்தானே வினாயது.

இ-ள். நிமித்தஞ் சொல்வார் பலருள்ளும் நின்னை வேறாகக்கொண்டு வினவாநின்றேன்: உன்னுடைய தெய்வத்தன்மையுடைய கழங்காற் பார்த்துக்கூறாய்; உலகத்தார் கூறும் நற்குணத்தினையுடையனாய் எல்வளையை உடன்கொண்டுபோனவன் என் மனைக்கே மணஞ்செய்வதாகக் கொண்டு வருமோ? அஃதன்றி யாம்வேறாகத் தன் மனைக்கே மணஞ்செய்யக் கொண்டுபோமோதான்; எ-று. (௨௮)

கூக கள்ளிசார் காரோமை நாரில்பூ நீண்முருங்கை
நள்ளியவேய் வாழ்பவர் நண்ணுபவோ—புள்ளிப்
பருந்து கழுக்கொடு வம்பலர்ப் பார்த்தான்
டிருந்துறங்கி வீயு மிடம்.

எ-து தலைமகள்சேலவுடன்படாததலைமகள் தோழிக்கீழ்ச் சொல்லியது.

இ-ள். புள்ளிப் பருந்துகள் கழுகுடனே வழிபோவாரைப்பார்த்து அங்கிருந்துறங்கப்பட்டென் கள்ளியுஞ் சாருங் காரோமையும் நாரில்பூ நீண்முருங்கையும் வேயும் பொருந்தியமர்த்து வீயுமிடத்தை உயிர் வாழ்பவர் நண்ணுவரோ; எ-று. (௨௯)

கூஉ செல்பவோ தம்மடைந்தார் சீரழியச் † சிஃடுவன்றிக்
கொல்பபோற் கூப்பிடும் வெங்கதிரோன்—மல்கிப்
பொடிவெந்து பொங்கிமேல் வாள்சுடுங் சீழா
லடிவெந்து கண்சுடு மாறு.

* ‘அருஞ் சா மிறந்த’ என்னும் அகப்பாட்டினுள்ளும் ‘ஆகுவ தறியு முதுவாய் வேல, கூறுக மாதோ நின்கழங்கின் றிட்ப, மாறாது வருபளி கழுமுங் கங்குலி, னானது துயருமென் கண்ணினிது படிஇய, வெம்மனை முந்துறத் தருமோ, தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே’ என வரு தல் காண்க.

† “தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி, மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வ, நன்மை தீமை யச்சுஞ் சார்தலென், நன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ” என்பது தோல்காப்பியம். (அகத். ௩௬)

† ‘சிறுவுவன்றி’ எனவும் பிரதிபேதம்.

இதுவுமது.

இ-ள். தம்மையடைந்தார் சீர்மையழிய நல்லார் செல்வரோ? சிள்வீடுகள் நெருங்கிக் கடியவோசையாற் பிறரைக் கொல்வனபோலக் கூப்பிடாநிற்கும் வெய்ய வெயிலோன் மிக்குப்பொடிகள் வெந்து பொங்கி மேலே விசும்பினைச் சுடாநிற்கும், கீழின்கண் வழிபோவார் அடி வேவ அவர் கண்களைச் சுடாநிற்கும் இப்பெற்றிப் பட்ட அவ்வழியினை; எ-று. (௩௦)

பாலை முற்றியது.

ச-மூல்வசு.

௩௩. கருங்கடன் மாந்திய வெண்டலைக் கொண்மூ
விருங்கடன்மா கொன்றான்வேன் மின்னிப்—*பெருங்கட
றன்போன் முழங்கித் தளவங் குருந்தணைய
வென்சொல்பா னுற்றும் வகை.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழ்க்தரைந்தது.

இ-ள். கருங்கடலைப் பருகிய வெண்டலை முகில்கள் இருங்கடலின்கண்ணே புக்கு மாவினைக்கொன்ற முருகன் வேல்போல மின்னிப் பெருங்கடறன்னைப்போல முழங்குதலால் மூல்லைக்கொடிகளெல்லாம் குருந்தமரத்தின்மேற் சென்றணையக்கண்டு யான் ஆற்றந்திறம் என்னைகொல்லோ? எ-று. (௧)

௩௪. பகல்பருகிப் பல்கதிர் ஞாயிறுகல் சேர
விகல்கருதித் திங்க ளிருளைப்—பகல்வர
வெண்ணிலாக் காலு மருண்மலை வேய்த்தோளா
புண்ணிலா தென்னாவி யூர்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். பகற்பொழுதைப் பருகிப் பல்கதிர் ஞாயிறு மலையின்கட்சேரத்திங்களானது இருளைப் பகையென்றுகருதிப் பகலின் றன்மைவர வெண்ணிலாவையுகாநின்ற மருண்மலையின்கண், வேய்த்தோளாய்! என்னிடத்து நிலகின்ற தில்லை, என்னுயிர் சென்று; எ-று. (௨)

* 'பெருங்கடல்' பிரதிபேதம்.

௯௫ மேனோக்கி வெங்கதிரோன் மாந்தியநீர் கீழ்நோக்கிக்
கானோக்கங் கொண்டழகாக் காண்மடவாய்—மானோக்கி
போதாரி வண்டெலா நெட்டெழுத்தின் மேற்புரியச்
சாதாரி நின்றறையுஞ் சார்ந்து.

எ-து தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். வெங்கதிரோன் மேனோக்கிப் பருகியநீர் கீழ்நோக்குதலால்
காடெல்லாம் ஒக்கங்கொண்டழகாகப் போதுதோறும் அரிவண்டுகள் நெட்
டெழுத்தோசைமேல் மேவிச் சாதாரியென்னும்பண்ணினைச் சார்ந்தொலி
யாநின்றன ; மானோக்கி இத்னைக் காணாய்; எ-று.

அல்லதூஉம் 'போதாரி வண்டெலாம்' என்பது போதினைப்பரந்து
இவ்வண்டெல்லாம் என்றவாறு. (௩)

௯௬ இருள்பரந் தாழியான் றன்னிற்மம்போற் றம்மு
னருள்பரந்த வாய்நிறம் போன்று—மருள்பரந்த
பால்போலும் வெண்ணிலவும் பையர வல்குலாய்
வேல்போலும் வீழ்துணையி லார்க்கு.

எ-து மாலிப்பொழுது கண்டு ஆற்றளாய தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்
லியது.

இ-ள். சக்கரத்தையுடைய மாயவனிற்ம்போல எங்குமிருள் பரந்து,
அம்மாயவன் முன்னோனுடைய நிறம்போன்று வியப்புமிக்க பாநிறமும்
போன்ற வெண்ணிலாவும், பையரவல்குலாய்! இவைவிரும்பப்படுத்துணை
யில்லாதார்க்கு வேல்போலும்; எ-று. (௪)

௯௭ பாழிபோன் மாயவன்றன் பற்றூர் களிற்றெறிந்த
வாழிபோல் ஞாயிறு கல்சேரத்—தோழியோ
மான்மலை தம்மு னிறம்போன் மதிமுனைப்ப
யான்மலை யாற்றே னினைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். தனக்கு வலிபோலக் கருதி மாயோன் பற்றூர்களிற்றின் முகத்
தெறிந்த சக்கரம்போல ஞாயிறு குடமலையைச் சேரத் தோழி! மருண்மலை
யின்கண் அம்மாயவன்முன்னோன் நிறம்போல மதி தோன்றுதலான் யான்
கொண்ட மயலை ஆற்றமாட்டுகில்லென் வருந்தி; எ-று. (௫)

கூஅ வீயும் வியப்புறவின் வீழ்துளியான் மாக்கடுக்கை
நீயும் பிறரொடுங்கா னீடாதே—யாயுங்
கழலாகிப் பொன்வட்டாய்க் காராய் மடலாய்க்
குழலாகிக் கோல்சரியாங் கூர்ந்து.

எ-து பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியதோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். ஆயப்படுங் கழல்போல அரும்பிப் பொன்வட்டுப் போல முதிர்ந்து பின்னைப் பூமாலையாய் இதழாய் விரிந்து மடவார்குழல்போலக் காய்த்து பின்னைத் துளையையுடைய கோலாய் மிக்கு அழியாநின்றன, வியன்புறவின் கண்ணே வீழ்துளியானே பெருங்கொன்றைகள்: இதனைப் பிறரோடே நீ போய் நீயுங்காணாய் நீடியாதே; எ-று. (சு)

கூக பொன்வாளாற் காடில் கருவரை போர்த்தாலு
மென்வாளா வென்றி யிலங்கெயிற்றா—யென்வாள்போல்
வாளிழந்த கண்டோள் வனப்பிழந்த மெல்விரலு
நாளிழந்த வெண்மிக்கு நைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். பொன்போன்ற வெயிலொளியால் வெந்து காடின்றியிருந்த கருவரைகள் கார்ப்பருவஞ்செய்து மலரிதழ்களான் மூடப்பட்டாலும் அதனொற் பயனென்? பருவமன்றென்று சொல்லி வாளாநின்றி; இலங்கெயிற்றையுடையாய்! என் மேனியின் கண்ணுள்ள ஒளிபோல ஒளி யிழந்தன என் கண்களும்: போயிழந்த நாங்களினெண் மிகுதலான் எண்ணி என் விரல்களுந்தேய் என்றோள்களும் வனப்பிழந்தன; எ-று.

இதனுள் வாளா என்பது பயனின்மையைக் காட்டுவதோர் இடைச் சொல். (எ)

க00 பண்டியையச் சொல்லிய சொற்பழுதான் மாக்கடல்
கண்டியைய மாந்திக்கால் வீழ்த்திருண்—டெண்டிசையுங்
கார்தோன்றக் காதலர் தேர்தோன்றா தாகவே
பிர்தோன்றி நீர்தோன்றுங் கண்.

எ-து. பருவங்கண்டழிந்த கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாமன்புநம்மைப் பிரிகின்றநாட் குறிப்படச்சொல்லிய சொற்பழுதாயிற்றுல்: பெருங்கடற்சென்று கண்டு நிரம்பப்பருகிக் கால்வீழ்த்தேயிருண்டு திசையெட்டிமழைதோன்றக் காதலர் தேர் தோன்றுகின்றதில்லை. ஆதலால் என் கண்கள் பிர்தோன்ற நீர்தேன்ற நின்றன; எ-று. (அ)

௧0௧ வண்டி.னம் வெளவாத வாம்பலும் வாரிதழான்
வண்டி.னம் வாய்வீழா மாலையும்—வண்டி.ன
பாராத பூந்தா ரணிதேரான் றுன்போத
வாராத நாளே வரும்.

இதுவுமது.

இ-ள். வண்டினங்கள் விரும்பாத * ஆம்பலென்னும் பெயரையுடைய குழலும், ஒழுகிய மலர்களிற்புக்கு வண்டினங்கள் வாய்வீழாத அந்தியாகிய மாலையும், வண்டினங்கள் புக்கொல்யாத பூச்செயல்களையுருடைய புரவி பூண்ட தார்மணிகளையுடைய புரவிகளாலே ஒப்பிக்கப்பட்ட தேரினையுருடையான் வாராத நாளே வந்து என்னை ள்வியும்; எ-று. (௧)

௧0௨ மாநெங்குந் தம்பிணையோ டாட மறியுகள
வாநெங்கும் வாய்த்து வளங்கொடுப்பக்—காநெங்குந்
தேனிறுத்த வண்டோடு தீதா வெனத்தேரா
தியானிறுத்தே னாவி யிதற்கு.

இதுவுமது.

இ-ள். மான்கள் தம்பிணைகளைக்கூடி எங்கும் விளையாட அவற்றின் மறிகளும்கள மழையெங்கும் பெய்து வாய்த்துவளங்கொடுப்பக் காநெங்குந் தேன்களும் தம்மொடுசார்ந்த வண்டுகளோடு தீதாவென்றெருவித்தலான், ஆராயாதே மயங்கிப் பருவத்துக் கென்னாவியைக் கடனாகக்கொடுத்தேன்; எ-று. (௧0)

௧0௩ ஒருவந்த மன்ற லுறைமுதீரா நீராற்
கருமந்தான் கண்டழிவு கொல்லோ—பருவந்தான்
பட்டினறே யென்றி பணைத்தேராவாய் கண்ணீரா
லட்டினே னாவி யதற்கு.

எ-து பருவமன்றென்று வற்புறுத்தின தோழிக்குத் தலைமகள் பருவமே யென்றழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். ஒருவந்தமன்றால் என்பது இது பருவமென்பது மெய்ம்மையன்றென்றவாறு. உறைமுதிராநீரால் என்பது மழையெயல் நீரம்பாத

*“கஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச்செறித்தலின் ஆம்பற் குழலாயிற்று” என்பர் அடியார்க்குநல்லார் (சிலப்-ஆய்ச்சியர்குரவை)

நீராலென்றவாறு: வம்பமழை என்றவாரும். கருமந்தான் கண்டழிவுகொல்லோ என்பது கருமமாவது பருவமல்லாத பருவத்தைக்கண்டழிவதோ என்றவாறு. பருவந்தான் பட்டின்றே யென்பது பருவம் வந்து பட்டதில்லை என்றவாறு. என்றி என்பது இவையெல்லாஞ் சொல்லி என்னைத் தேற்றுகின்றாய் என்றவாறு. பணைத்தோளாய் கண்ணீரலட்டினேனாவி யதற்கு என்பது கண்ணீரே நீராக வார்த்து என்னுயிரைப் பருவத்துக்குக் கொடுத்தேன் பணைத்தோளாய்! எ-று. (கக)

க௦௪ ஐந்துருவின் வில்லெழுதி நாற்றிசைக்கு முந்நீரை
யிந்துருவின் மாந்தி யிருங்கொண்மூ—முந்துருவி
னொன்று யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்வான் போற் பூக்கென்று
கொன்றாய்கொன்றாயேற் குழைத்து.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த கிழந்தி கொன்றைக்குச் சொல்லுவாளாய்நீ
தோழி கேட்பச் சொல்லியது.

இ-ள். ஐந்து நிறத்தினை யுமுடைய வில்லையெழுதினாற்போலக் கோவி
முந்நீரைப்பருகி ஈந்தின்கனிபோன்றருந்துகின்ற வருவோடு இருங்கொண்மூ
நாற்றிசைக்கண்ணும் ஒன்று யுருமுடைத்தாய்ப் பெய்யப்படுகின்றனவானம்
என்னைக்கொல்கின்றாற்போலத் தழைத்தும் பூப்பெனென்று என்னைக்
கொன்றாய், கொண்டைமாமே! எ-று. (கஉ)

க௦௫ எல்லை தருவான் கதிர்பருகி யீன்றகார்
கொல்லைதரு வான்கொடிக னேறுவகாண்—முல்லை
பெருந்தண் டளவொடுதங் கேள்வினாப்போற் காணாய்
குருந்தங் கொடுங்கழுத்தங் கொண்டு.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த நிலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பகலினைத்தருங் கதிரோனுடைய கதிர்கள் நீரை நிலத்தின்கட்
பருகியின்ற காரானே கொல்லைகள் தருகின்ற வாலிய கொடிகண் மரந்
தோறுஞ் சென்றேறுவனவற்றைக் காணாய்! அன்றியேயும் முல்லைகள்
பெருந்தண்டளவுடனே குருந்தங்கொடுங்கழுத்தங்கொண்டு தங்கேளிரைப்
போலேறுவன காணாய்! எ-று. (கங)

க௦௬ என்னரே யேற்ற னுணைப்பிரிந்தா ராற்றென்பா
ரன்னரே யாவ ரவரவர்க்கு—முன்னரே
வந்தாரந் தேங்கா வருமுல்லை சேர்தீந்தேன்
கந்தாரம் பாடுங் களித்து.

எ-து வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

இ-ள். என்னனோ யேற்ற துணை பிரிந்தார் என்பது எப்பெற்றியர் அவர் தமக்கன்புபட்ட காதலரைப்பிரிந்தார் என்றவாறு. ஆற்றென்பாரன்னனோயா வரவரவர்க்கு என்பது அக்காதலித்தாரைப் பிரிந்தாரோ டொப்பர், பிரியப் பட்டார்க்காற்றி இறந்துபடாதிருக்கச் சொல்லுவார் என்றவாறு. முன்னனோ வந்தாரத் தேங்கா வருமுல்லை சேர்த்தீந்தேன் கந்தாரம்பாடுங் களித்து என்பது எனக்கு முன்னேவந்து சந்தனப் பொழிலையும் தேங்காவின் கண் வளர்முல்லைகலையுஞ் சேர்த்த தீந்தேன்கள் கந்தாரமென்னும் பண்ணினைக் களித்துப் பாடாநின்றன; எ-று. (௧௪)

௧௦௭ கருவுற்ற காயாக் கணமயிலென்றஞ்சி
யுருமுற்ற பூங்கோட லோடி—யுருமுற்ற
வைந்தலை நாகம் புறையு மணிக்கார்தா
னெந்தலையே வந்த தினி.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த கிழந்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

இ-ள். கருக்கொண்டு பூத்த காயாம்பூவினைத் தொகுதியையுடைய மயிலென்றஞ்சி உருமுற்ற ஐந்தலை நாகங்கள் உருமுற்ற பூங்கோடல்களை யொவ்வாநின்ற அழகிய இக்கார்ப்பருவந்தான், எம்முடைய மாட்டே லீய வந்தது இப்பொழுது; எ-று. (௧௫)

௧௦௮ கண்ணுள வாயின் மூலைபல்லை காணலா
மெண்ணுள வாயி னிறவாவா—லெண்ணுளவா
வன்றொழிய நோய்மொழிச்சார வாசா துருமுடைவா
னென்றொழிய நோய்செய்த வாறு.

எ-து பருவம் அந்நென்று வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆய் றது சொல்லியது.

இ-ள் உருமுடைவான் ஒன்றொழிய நோய்செய்தவாறு கண்ணுளவா யின் முல்லையல்ல சாணலாம் என்பது உருமுடைய வான் * இறந்துபா டொன்றையும் ஒழிய மந்தைக் குறிப்புக்கள் ஒன்பதும் எனக்குளவாம்

* இவற்றைத் தசாவந்தை என்ப வடநூலார். அவை அன்பொடு பார் த்தல், உளங்கொடுபற்றல், புணர்வு வேட்கை, துயிலறுதல், மெலிதல், புலநுகர்வொழிதல், நாணழிதல், புலம்பல், மயக்கம், இறந்துபடுதல் என இவை.

படி என்னை நோய் செய்தவாற்றை நினக்குக்கண் ணுளவாயின் *மூல்லை யல்லையாதலின் நக்குக்காண் எ-று. எண்ணுள்வாயின் இறவாவால் என்பது அவர் குறித்த இத்துணைநாளுள் வருகின்றேன் என்ற எண் பழுதுபடா வாயின் அவர் சொன்னநாளைக் கடவா அன்றே எ-று. எண்ணுளவா வன்றொழிய நோய் மொழிச் சார்வாகாது என்பது என்னை ஆற்றுவிக்க வேண்டி நின் மனத்தின்கண் எண்ணின எண்ணின்கணுள்ளவாவன்றி என்னையொழிதற்கு நீ யாற்றுவிக்கின்ற மொழி எனக்குச் சார்வா காது; எ-று. (கசு)

க0க என்போ விசுவா யிருங்கடன் பாந்தியகார்
 பொன்போரூர் கொன்றை புரிந்தன—பொன்போற்
 றுணைபிரிந்து வாழ்கின்றார் தேன்றுவர் தேன்று
 ரிணைபிரிந்து வாழ்வ ரினி.

எ-து. பருவங்கண்டு ஆற்றினாய தலைமகள் தோழ்க்துச் சொல்லியது.

இ-ள். என்னைப்போன்றதோழி! பொன்போன்ற தார்களைக்கொண் டைகள் ஈனும்வகை இருங்கடலைப்பருகின முகில்களாதலாற், பொன்போலப் பெறுதற்கரிய தத்துணைகளைப் பிரிந்துபோய் வாழ்கின்றார் அத்துணைக்கண் மட்டுத் தோன்றுவர்; நம்மோடிணை தலைப் பிரிந்து வாழ்கின்றார் இப்பருவத் தின்கண் ணுந் தோன்றுகின்றிலர்; எ-று. (கஎ)

கக0 பெரியார் பெருமை பெரிதே யிடர்க்கா
 ணரியா ரொளியொன் றற்றாப்—பரிவாய்த்
 தலையழுங்கத் தண்டளவந் தாநகக்கண் டாற்றா
 மலையழுத சால மருண்டு.

இதுவுமது.

இ-ள். பெரியாராயிருப்பார் பெருமைக்குணம் மெய்ம்மையாகப் பெ ரிதே; காணமுன்னரியாராயுள்ளார் இடர் வந்த இப்பொழுது எளியராயினு றொன்றிரங்கி யழுங்கி ஆற்றுவாய் மலைகள் மிகவும் அழுதன, தலைசாய்க்கும் வகை பரிவாய்த்தண்டளவங்கள் தஞ்சிறுமையால் நகக்கண்டு; எ-று. (கஅ)

*மூல்லை கண்ணிலவாதலின் என்னை நோய் செய்தவாற்றைக் காணுது நருவன. நீயும் அதுபோல நருவையேனும் கண்ணுண்மையால் மூல்லை யல்லையாதலின், நக்கே யொழியாது நோய் செய்தவாற்றைப் பார்த்தலும் செய்க; எ-று. 'தண்டளவந்தானகக்கண்டு' என்பர் முன்னும்.

ககக காணங் கடியரங்காகக் கைம்மறிப்பக் கோடலார்
வானம் விளிப்பவண் டியாழாக—வேனல்
வளரா மயிலாட வாட்கண்ணாய் சொல்லா
யுளராடு யுய்யும் வகை.

இதுவுமது.

இ-ள். காணங் கடியரங்காகக் கோடலார் வியந்து கைம்மறிப்ப, முகில்
பாட, வண்டுகள் யாழாக வேனற்காலத்துக் களியாதமயில் களித்தாடாநிற்க
வாட்கண்ணாய்! சொல்லாய்; காதலரைப்பிரிந்தார் இறந்துபடாது உளராகி
யுய்யுந்திறத்தை; எ-று. (கக)

ககஉ தேரோன் மலைமறையத் தீங்குமுல் வெய்தாக
வாரான் விடுவானே வாட்கண்ணாய்—காரார்
குருந்தோடு முல்லை குலைத்தனகா னாமும்
விருந்தோடு நிற்பல் விதி.

எ-து பருவங்காட்டித் தோழி தலைமகளை வற்புறுத்தியது.

இ-ள். பகலோன் மலையின்கண் மறைய இனியகுமுல் இன்னதாய்
வெய்தாக இக்காலத்தின்கண் வாராதேவிடுவானே; வாட்கண்ணாய்! பசுமை
யார்ந்த குருந்துடனே முல்லைகள் பூங்கொத்தைநன்மனகாண்; இனிநாமும்
அவர்க்கு விருந்துசெய்தல் ஒழுகிநிற்பல் நெறி; எ-று. (கக)

ககங பறியோலை மேலொடு கீழா வீடையர்
பறியோலை பேர்த்து விளியாக் கதிப்ப
நரியுளையும் யாமத்தூந் தோன்றரா லன்னாய்
விரியுளமான் றேர்பேல்கொண்டார்.

எ-து பருவங்கண்டறிந்த தலைமகள் தோழிக் குச் சொல்லியது.

இ-ள். படுத்துத்தயிலும் பறி *கீழாக ஒலைப்படன் மழைத்துளியை
க்காத்தற்கு மேலாக இடையர்கள் கிடந்து யாடுகளைப் பிரித்தற்குக் கருவி
யாகிய பறியோலையைப் புடைபெயர்வித்து அழைத்துரப்ப, ஈரிகள் அஞ்சிக்

* 'பறியோலைச்சயனத்தர்' எனப் பெரியாருயி பணித்தார். (பெரியாழ்
வார்திருமொழி, வண்ணமாடங்கள், ௫) 'மறித்துருத் தொகுத்த பறிப்புற
விடையன்' என அகநானூற்றினும். (கக) 'பறிப்புறத் திட்ட பாடுடை
யிடையன்' என நற்றிணையினும் (ககஉ) வருதல்காண்க.

கதறும்யாமத்தின்கண்ணுந் தோன்றராற் றேழி! விரிந்தஉ லையையுடைய
மாவாற்பூட்டப்பட்ட தேசாமேல்கொண்டுபோயினார்; எ-று. (உக)

ககசு பாத்துப் படுகடன் மாந்திய பல்கொண்முக
காத்துக் கனைதுவி சிந்தாமைப்—பூத்துக்
குருந்தே பருவங் குறித்திவளை நைந்து
வருந்தேயென் றாய்நீ வரைந்து.

எ-து பருவங்கண்டழிந்த தலைமகன்கேட்பத் தோழி துநீந்தமாத்திந்திசீ
சொல்லுவாளாய்ப் பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

இ-ள். ஒலிக்கின்ற கடலைப்பருகி அந்நீரைக்காத்துக் கருமுற்றிப்பகுத்
துச்செறிந்ததுளிகளைச் சிதறுவதற்குமுன்பேபூத்துக் குருந்தே! பருவத்தைக்
குறித்துக்காட்டி இவளையேவரைந்து வருந்துவாய் என்றாய் நீ; எ-று. (உஉ)

ககசு படுத்தடங்கட் பல்பணைபோல் வான்முழங்கன் மேலுங்
கொடுத்தடங்கட் கூற்றுமின் னாக—நெடுத்தடங்கண்
ணீர்நிறை நோக்கி நெடும்பணைமென் றோளாட்குத்
தேர்நின்ற தென் னாய் திரிந்து.

எ-து வினாழற்றியீண்ட தலைமகன் தலைமகட்கு தூதுவிடுகின்றன் றாதிற்
குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒலியாகின்ற தடங்கண்ணையுடைய பலமுரசுபோல் முகில்
கன் முழங்குவதன்மேலும் மின்னே கொடியதடங்கண்ணினையுடைய கூற்ற
மாக அழுகின்றநீர்விடாது நின்ற நெடுத்தடங்கண்ணைக்கிணையுடையநெடும்
பணைமென்றோளாட்கு நீமறித்துவந்து நின்மனைவாயிலின்கண்ணே அவன்
தேர்நின்றதென்று சொல்லுவாய், எமக்குமுன்னே சென்று தூதாக; எ-று. ()

ககசு குருந்தே கொடிமுல்லாய் கொன்றாய் தளவே
முருந்தே யெயிரெடுதார் பூப்பித்—திருந்தே
யரும்பிர் முலைபா ளணிசுழறழ் வேய்த்தோள்
பொரும்பிர் பசப்பித்தீர் பேர்ந்து.

எ-து. பருவங்கண்டு ஆற்றளாய் தலைகள்ளுற்றல்வேண்டித் தேடிநான்
ஆற்றளாய்ச் சொல்லியது.

இ-ள். குருந்தே! கொடிமுல்லாய்! கொன்றாய்! தளவே! யீவிமுருந்தினை
யொக்கும் இவளெயிற்றுடனே பூமாலையையும் பூப்பித்திருந்து கோங்கரும்

பு முதலாயினவற்றை வென்று சிதைக்கும் முலையினையுடையாளுடைய
குழறும்புந்த நிறைந்தவேய்த்தோன்களைப் பெரும்பீர்நிறம்போலப் பசப்பித்
தீர் மீட்டும்; எ-று. (உச)

ககா. கதநாகம் புற்றடையக் காரோயு சீற
மதநாக மாறு முழங்கப்—புதனாகம்
பொன்பயந்த வெள்ளி புறமாகப் பூங்கோதா
யென்பசந்த மென்றோ ளினி.

எ-து தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இ-ள். சினத்தினையுடைய பாம்புகளும் புற்றினை அடையும்வகை
உருமேறு வெகுண்டடிப்ப, மதத்தையுடைய யானைகள் அவ்வுருமேற்றுக்கு
எதிரேமுழங்கப், புதலாற்குழப்பட்ட நாகமரங்கள் வெள்ளிபோலும் இதழ்
கள்புறஞ்சுற்றப் பொன்போலுந்தாதுக்களை உள்ளே பயந்தனவாதலாற்
பூங்கோதாய்! நின்மென்றோள்கள் யாதுகாரணத்தாற் பசந்தன இப்பரு
வத்து; எ-று (உரு)

ககஅ கார்தோன்றிப் பூவுற்ற காந்தண் முகைவிளக்குப் [றித்
பீர்தோன்றித் தூண்டுவாண் மெல்விரல்போ—னீர்தோன்
தன்பருவஞ் செய்தது கானந் தடங்கண்ணு
யென்பருவ மன்றென்றி யின்னு.

எ-து பருவம் அன்றென்று வற்புறுத்துத் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்
புறையேதிரழித்து சொல்லியது.

இ-ள். விளக்குமழுங்கிப் பீர்நிறங்கோடலான் அவ்விளக்கினைத்தூண்
லொள் மெல்விரலினைத் தோன்றிப்பூவின்மேற் சென்றன காந்தண்முகை
கள் போலும்வகை காரீர்தோன்றுதலாற் காரின் பருவத்தைச் செய்தன
கானங்கள், இத்தைக்கண்டும் தடங்கண்ணுப்! எனக்குக் காதலர் சொல்லிய
பருவம் அன்றென்றென்றி ; எ-று. (உசு)

ககக. உகவுங்கா ரன்றென்பா ஞுரா ரதனைத்
தகவுந் தகவன்றென் றோரோன்—நகவேகொல்
வண்டுடுப்பாய்ப் பாம்பாய் விரலாய் வளைமுரியாய்
வெண்குடையாந் தண்கோடல் வீந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். மழைத்துளிகள் உகவுங் கார்ப்பருவம் அன்றென்று சொல்லா
நின்றார் இவ்வூயார்; அச்சொல்லுதான் அவர்க்குக்குணமோ குற்றமோ என்ப

தறியேன்: அதுதான் அவர்க்குக் குணமேகொல்லோ! வளவிய துடுப்பாய்ப்
பாம்பாய் வீரலாய் வளைமுரியாய்வெண்குடையாகாநின்றது தண்கோடலழி
ந்து; எ-று. (உஎ)

கஉ௦ பீடிலா ரொன்பார்கள் காணூர்கொல் வெங்கதிரார்
கோடெலாம் பொன்னாய்க் கொழுங்கடுக்கைக்—காடெலா
மத்தங் கதிரோன் மறைவதன்முன் வண்டொடுதேன்
றுத்த மறையுந் தொடர்ந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். நம்மைப்பெருமையிலொன்று சொல்லுவார் காணாதாராகாரே!
வளவிய கொன்றைகள் கொம்பெல்லாம் பொன்னாகப் பூக்க வண்டோடு
தேன்கள் துத்தம் என்னும் பண்ணினைத் தம்முட் பொருந்தி ஒலியாகின்
றன காடெல்லாம்; வெய்யகதிரோடுகூடி வெங்கதிரோன் அத்த மலையை
அடைதற்கு முன்னே; எ-று. (உ௯)

கஉ௧ ஒருத்தியா னொன்றல் பல்பசை யென்னை
விருத்தியாக் கொண்டன வேரூப்—பொருத்தின்
மடலன்றின் மலை படுவசு யாம்பல்
கடலன்றிக் காளுந் கறுத்து.

இதுவுமது.

இ-ள். யானொருத்தி: எனக்கு ஒன்றல்ல பலபசைகள் என்னை மலைத்
தலை தமக்கு ஒழுக்கமாகக்கொண்டன; வேராகத் துணையைப் பிரித்து பொ
ருத்தின் மடற்பனைமேலிருந்த அன்றில், மலைப்பொழுது, மழையெயல்
ஆம்பற்குழல், கடல் அன்றியே முகில்கள் என்று சொல்லப்பட்ட இவை
யெல்லாம் மேல் வெகுண்டு; எ-று. (௩௦)

கஉ௨ கானந் தலைசெயக் காப்பார் குழற்றோன்ற
வேன மிடந்த மணியெதிரே—வான
நருவதுபோன் மின்னாட நாணவென் னாவி
யுகுவது டோலு முடைந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். காடுகள் தழைத்துத் தலையெடுக்க ஆயர்ணதுக் குழலோசை
தோன்ற எனங்கள் இடந்த மணிகளினெதிரே முகில்கள் சிரிப்பதுபோல
மீன்கள் ஒளிவிட இக்காலத்தும் இறந்துபடாமையான் நாணில்லாத என்னு
யிர் ஒழுகுவதுபோல்வுளது; எ-று. (௩௧)

கஉ௩ இம்மையாற் செய்ததை யிம்மையே யாம்போலு
மும்மையே யாமென்பா ரோரார் கா—ணம்மை
யெளிய ரெனநலிந்த வீர்ங்குழலா ரோடி
தெளியச் சுடப்பட்ட வாறு.

எ-து துறித்த பருவத்தின்கண் வந்த தலைமகனைப் புணர்ந்திருந்த தலை
மகள் முன்பு தன்னை நலிந்த குழலோசை அந்திமலைப்பொழிதன்கட் கேட்ட
தனுற் றுயருறதாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இப்பிறப்பின்கட் செய்த தீவினை இப்பிறப்பின்கண்ணே விளை
யும்போலும்! மறுபிறப்பின்கண் ஆம் என்பார் அறியாதார்காண்; முன்பு நம்
மை எளியரெனக்கொண்டு துயர்செய்த ஈர்ங்குழலார், தோழி! எல்லாரும்
அறியச்சுடப்பட்டவாற்றைப் பாராய்; எ-று. (கக)

குழல்நலிவது நெருப்பாற் சுடப்பட்டித் துளைப்பட்டின்: குடுண்டது
பிறரை நலிந்ததாற் பயனென்று குழலைச்சொல்லுமாறென்னையெளிற் பிற
ரை நலியுத்தன்மை முன்பே அதற்குள தாதலாற் பட்டதெனக்கொள்க.

முல்லை முற்றியது.

ரு.--ம ரு த ம் .

கஉ௪ செவ்வழியாழ்ப் பாண்மகனே சீரார்தேர் கையினு
லிவ்வகை யீர் த்துய்ப்பான் றேன்றாமு—னிவ்வழியே
யாடினா னாய்வய லூரன்மற் றெங்கையர்தோள்
கூடினான் பின்பெரிது கூர்ந்து.

எ-து பாணந்தித் தலைமகன் வாயின் மறுத்தது.

இ-ள். செவ்வழியாழையுடைய பாண்மகனே! சீரார்த விலையாட்டுத்
தேரினைத் தன் கையால் இம்மனையின்கண் ஈர்த்து நடத்துகின்ற என்மகன்
பிறப்பதற்குமுன் இம்மனையின்கட் பிரியாது ஆய்வயலூரன் ஒழுகினான்
பின்னையெல்லாம் எங்கையர்தோளே மிக விரும்பி முயங்கினான்; ஆதலான்
இப்பருவம் யாம் அவர்க்குத்தக்கேம் அல்லேம்; எ-று. (க)

கஉ௫ மாக்கோல்யாழ்ப் பாண்மகனே மண்யாணைப் பாகனாற்
துக்கோற் றுடியோடு தோன்றாமுன்—றாக்கோற்
றொடியுடையார் சேரிக்குத் தோன்றுமோ சொல்லாய்
கடியுடையேன் வாயில் கடந்து.

இதுவுமது.

இ-ள். அழகிய *காம்பையுடைய யாழ்ப்பாணனே! மண்ணாற்செய்யப் பட்ட யானைப்பாகராகிய என்மகனார் தாங்கொட்டுகின்ற தூக்கோற்றுடியோடு இங்குத்தோன்றி ஒழுருவதற்கு முன்புதாய்ப்பிரிப்புச் செயல்களையுடைய தொடியுடையார் மனையின்கட் சென்று தோன்றியொழுருமோ சொல்லாய் இப்பொழுது; அவனால் வரையப்பட்ட வாழ்வியையுடையேன் வாயில்கடந்து; எ-று. (உ)

கஉ௬ விளரியாழ்ப்பாண்மகனே வேண்டா வழையேன்
முளரி மொழியா துளரிக்க—குளரிநீ
பூங்கண் வயலூரன் புத்தில் புகுவதன்மு
னாங்க னறிய வுரை.

இதுவுமது.

இ-ள். விளரி யென்னும் பண்ணைச் செய்கின்ற யாழையுடைய பாண்மகனே! யாங்கள் விரும்பாதன அழையாதொழிக; எங்கண்மாட்டு நினக்கு ஈரமில்லாத முளரிபோன்ற மொழிகளைச் சொல்லாது இங்கு நின்றும் புடைபெயர்ந்து கிளர்ந்து நீபோய்த் தாமரைப்பூப்போன்ற கண்களையுடைய வயலூரன் இன்று புதுமனையின்கண்ணே புகுவதன்முன் அப்புதுமனைக்கண் நீ சென்று வாரானின்றான் என்று அவனாற் காதுவிக்கப்பட்ட பரத்தையர்க்கு உரை; எ-று. (ங)

கஉ௭ மென்கட் கலிவய லூரன்றன் மெய்ம்மையை
யெங்கட் குரையா தெழுந்துபோ--யிங்கட்
குலங்கார மென்றணுகான் கூடுங்கூர்த் தென்றே
யலங்கார நல்லார்க் கறை.

இதுவுமது.

இ-ள். மெல்லிய இடத்தையுடைய மிக்க வயலூரனுடைய மெய்யுரைகளை எங்கட்குச் சொல்லாதே இங்குநின்று மெழுந்துபோய் இவ்வுலகத்தின் கட் குலமுடைய மனையாளிப் புணர்தல்*..... (ச)

* பாணர் தம் பிறப்புணர்த்தற்கு ஓர்வகை மூங்கிற்கோல் கைக்கோடல் பண்டைவழக்கு: இதனை “நுண்கோல் கொண்டு களம்வாழ்த்து மகவன் பெறுகமாவே” (ங-ங) என்னும் பதீற்றுப்பத்துரையானுணர்க; ‘இருங் கழையிறும்பி னாய்துகொண்டறுத்த, துணக்குகட் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரோ, டகவுநர்’ (க௭) என்றார் அகநானூற்றிலும்.

* இதன் பின்னாலும், இவ்வரும் பாடல்களினாலும் பிரதிகளில்லை. சிலபாடல்களிலும் எழுத்துக்கள் விடுபட்டும் பிறழ்ந்தும் இருப்பன.

கஉஅ செந்தா மரைப்பூ வுறகிமிர்ந்த செந்நெல்லின்
பைந்தார்ப் புனல்வாய்ப்பாய்ந் தாடுவா—ளந்தார்
வயந்தகம்போற் றேன்றும் வயலூரன் கேண்மை
நயந்தகன் றுற்றமை நன்று. (ந)

கஉக வாடாத தாமரைமேற் செந்நெற் கதிர்வணக்க
மாடா வரங்கினு ளாடுவா—ளீடாய
புல்லக மேய்க்கும் புகழ்வய லூரன்ற
னல்லகஞ் சேரமை நன்று. (ஈ)

கஉஊ இசையுரைக்கு மென்செய் திரநின் றவரை
வசையுரைப்பச் சால வழத்தீர்—பசைபொறை
மெய்ம்மருட் டொல்லா மிகுபுன லூரன்றன்
பொய்ம்மருட்டுப் பெற்ற பொழுது. (எ)

கஉக மடங்கிறவு போ லும்யாழ்ப் பண்பிலாப் பாண
தொடங்குறவு சொற்றுணிக்க வேண்டா—*முடங்கிறவு
பூட்டுற்ற வில்லேய்க்கும் பூம்பொய்கை யூரன்பொய்
கேட்டுற்ற கிழநாட் கிளர்ந்து. (அ)

கஉஉ எங்கை யரி லுள்ளா னேபாண நீபிறர்
மங்கையரி லென்று மயங்கினாய்—மங்கையரி
லென்னு திறவா திவணின்னி
பின்னரி லந்தி ழுடிவு. (ஊ)

கஉஊ பாலையாழ்ப் பாண்மகனே பண்டுநின் னாயகற்கு
மாலையா ழோதி வருடாயோ—காலையாழ்
செய்பு மிடமறியாய் சேந்தாநின் பொய்ம்மொழிக்கு
நையு மிடமறிந்து நாடு. (கஊ)

* “இறவுக்கலித்துப், பூட்டறு வல்லிவிற் கூட்டுமுதற் நெறிக்கும்
(கக) என அகநானூற்றினும் “புலவுதுனைப் பகழியுஞ் சிலையு மாணச், செவ்
வரிக் கயலொடு பச்சிரூப் பிறழும்” எனப் பெரும்பாணுற்றுப்படையினும்
வருதல் காண்க.

கந௪ கிழமை பெரியோர்க்குக் கேடின்மை கொல்லோ
பழமை பயனோக்கிக் கொல்லோ—கிழமை
குடிநாய்கர் தாம்பல பெற்றாரிற் கேளா
வடிநாயேன் பெற்ற வருள். (கக)

கந௫ என்கேட்டி யேழா யிருந்லத்தும் வானத்து
முன்கேட்டுங் கண்டு முடிவறியேன்—பின்கேட்
டணியிகவா நிற்க வவனணங்கு மாதர்
பணியிகவான் சாலப் பணிந்து. (கஉ)

கந௬ எங்கை யியல்பி நெழுவல்பாழ்ப் பாண்மகனே
தங்கையும் வாயு மறியாம—லிங்க
ணுளர வுளர வுவினோடிச் சால
வளர வளர்ந்த வகை. (கங)

கந௭ கருங்கோட்டுச் செங்க னெருமை கழனி
யிருங்கோட்டு மென்கருப்பு சாடி—வருங்கோட்டா
லாம்பன் மயக்கி யணிவளை யார்ந்தழகாத்
தாம்ப லசையின*வாய்த் தாழ்ந்து. (கச)

கந௮ கன்றுள்ளிச் சோர்ந்தபால் காலொற்றித் தாமரைப்பூ
வன்றுள்ளி யன்னத்தை யார்த்துவான்—சென்றுள்ளி
வந்தையா வென்னும் வகையிற்றே மற்றிவன்
றந்தையார் தம்பூர்த் தகை. (கரு)

கந௯ மருதோடு காஞ்சி யமர்ந்துயர்ந்த நீழ
லெருதோடு மூல்கின்ற ரோதை—குருகோடு
தாராத் தோ ருய்ந்தெடுப்புந் தண்ணங் கழனித்தே
யூராத் தே ரான்றந்தை யூர். (கசு)

க௪௦ மண்ணூர் சூலைவாழை யுட்டொடுத்த தேனமதென்
றுண்ணுப்பூந் தாமரைப் பூவுள்ளுங்—கண்ணூர்
வயலூரன் வண்ண மறிந்து தொடுப்பான்
மயலூ ரரவர் மகள். (க௪)

* 'வாய்தாழ்ந்து' பி-ம்.

கசக அணிக்ஞரன்மே னல்லாரோ டாடினே னென்ன
மணிக்ஞரன்மேன் மாதரா னுடி.—மணிச்சிரல்
பாட்டை யிருந்தயரும் பாய்நீர்க் கழனித்தே
யாட்டை யிருந்துறையு மூர். (கஅ)

கசஉ தண்கயத்துத் தாமரைநீள் சேவலைத் தாழ்ப்பெடை
புண்கயத் துள்ளும் வயலூர—வண்கயம்
போலுநின் மார்பு புளிவேட்கைத் தொன்றிவண்
மாலுமா றுநோய் மருந்து. (கக)

கசஊ நல்வய லூர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லிப் புடைபெயரா மாத்திரைக்கட்—புல்லியார்
கூட்டு முதலுறையுங் கோழி துயிலெடுப்பப்
பாட்டு முரலுமாம் பண். (உ௦)

கசச * அரத்த முடிஇ யணிபழுப்பப் பூசிச்
சிரத்தையாற் செங்கழுநீர் சூடிப்—பரத்தை
நினைநோக்கிக் கூறினு நீமொழிய லென்று
மனைநோக்கி மாண விடும். (உக)

கசரு பாட்ட ரவம்பண் ணரவம் பணியாத
கோட்டரவ மின்னிவை தாங்குமுகம்—கோட்டரவ
மந்திரங் கொண்டோங்க லென்ன மகச்சமந்
தந்திரன்போல் வந்தா னிடத்து. (உஉ)

கசஈ மண்கிடந்த வைபு..... மற்றுப் பெரியரா
யெண்கிடந்த நாளா னிகழ்ந்தொழுகப்—பெண்கிடந்த
தன்மை யொழியத் தரள முலையினுண்
மென்மைசெய் திட்டாண் மிக. (உஊ)

கசௌ செங்கட் கருங்கோட் டெருமை சிறுகனையா
லங்கட் கழனிப் பழனம்பாய்ந்—தங்கட்
சுவனையம் பூவொடு செங்கயன்மீன் சூடித்
தவளையுமேற் கொண்டு வரும். (உச)

* 'இது தோழி செவ்வணியணிந்துவிட்டமை தலைவன்பாங்காயினார்
கூறியது' என்றார் நச்சினூக்கியியர் (தொல்-பொ-சந்-சௌ).

க௪௮ இருண்டந் தன்ன விருங்கோட் டெருமை
மருண்டந்த மாப்பழன் மாந்திப்—பொருண்டந்த
கற்பேருங் கோட்டாற் கணைத்துத்தங் கன்றுள்ளி
நெற்போர்வு சூடி வரும். (௨௫)

க௪௯ புண்கிடந்த புண்மனுநின் னீத்தொழுகி வாழினும்
பெண்கிடந்த தன்மை பிறிதரோ—.....கிடந்து
செய்யாத மாத்திரையே செய்கயல்போற் கண்ணினு
ணையாது தானாணு மாறு. (௨௬)

க௫௦ கண்ணுங்கா லென்சொல் கலவையாழ்ப் பாண்மகனே
யெண்ணுங்கான் மற்றின் நிவளொடுநே—டொண்ணிற்
கடல்வட்டத் தில்லையாற் கற்பெயர் சேரா
ளடல்வட்டத் தாருளரே லாம். (௨௭)

க௫௧ சேரூடுங் கிண்கிணிக்காற் செம்பொன்செய் பட்டத்து
நீரூடு மாயதிவ னின்முறை—வேறாய
மங்கையரி னூடுமோ மாக்கோல்யாழ்ப் பாண்மகனே
யெங்கையரி னுடலா மின்று. (௨௮)

க௫௨ குலையாலும் பூணலு *முன்கட்டாஞ் சேர்ந்த
விலையாலு மிட்ட குறியை—புலையாது
நீர்சிறைக்கும் வாய்ப்புதல்வ னிற்கு முனைமுலைப்பா
றார்சிறைக்கும் வேண்டா தழுட. (௨௯)

க௫௩ துனிபுலவி யூடலி னேக்கேன் றொடர்ந்த
கணிகலவி காதலினுங் கானேன்—முனிவகலி
னாணை நடுக்கு நளிவய லுரனைக்
காணொவப் போதுமே கண். (௩௦)

மருதம் முற்றியது.

முனிந்தார் முனிவொழியச் செய்யுட்கண் முத்துக்
கணிந்தார் களவியல் கொள்கைக்—கணிந்தா
ரிணைமாலே யீடிலா வின்றமிழால் யாத்த
திணைமாலே கைவரத் தேர்ந்து.

திணைமாலே நூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்
முற்றின.

* 'முன் கடஞ் சேர்ந்த' பி-ம்.

திணைமாலை நூற்றைம்பது மூலமும் உரையும்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ	கஅ	வைத்தார்	வைத்தார்
கச	உந	வரவினை	வரவினை
„	உச	பாக்கத்தார்க்	பாக்கத்தார்
கௌ	உஉ	ஒப்புவமை	ஒப்புமை
ககூ	உக	அடுப்பெல்லாம்	அடுப்பெல்லாம்
உந	கந	கந	கந
உகூ	க௦	மலைநாடாதலால்	மலைநாடு: ஆதலால்
„	உஅ	குருந்தே:	குருந்தே
நந	உஎ	னானது	னானது
நரு	உஅ	முகத	முகத
நகூ	நச	நீர்தேன்றூ	நீர்தோன்றூ
நஅ	கஉ	கொன்றயேற்	கொன்றயேற்
ச௦	அ	நிமொழி	நிமொழி
„	நஉ	தானகக்	தானகக்
சக	உகூ	பிரித்தற்கு	பிரித்தற்கு
„	ந௦	பாறொடை	பாறொடை
சஉ	அ	தலைமகன்	தலைமகள்
„	கரு	ணீர் நிறை	ணீர் நின்ற
சச	ரு	வெங்கதிரார்	வெங்கதிரார்

